

EN FULLKOMLIG MÄNNISKAS GESTALT

Tack, broder Neville! Herren välsigne Dig!

Det är trevligt att vara tillbaka i tabernaklet igen i förmiddag. Ett vänligt ”god morgon” till Er alla. Och jag litar på, att det här kommer att bli en stor dag för oss allesammans i — i vår Herres Närvaro. Och nu har jag en lektion i förmiddag. Jag vill komma raka vägen till den här lektionen, för det är en . . . Jag tror den är viktig. Och det är en . . . Och för att inte människorna ska bli så upprörda, Ni vet, då de måste stanna länge, det är många som står, ska jag gå raka vägen till lektionen.

² Och i kväll nu vill jag tala över ämnet *Mitt livs rättesnöre*. Och jag hoppas, att så många som kan, så många som möjligt, kommer att vara närvarande vid den tiden i kväll. Men om Du har en egen församling, är vi . . . Naturligtvis vill vi, att Du ska vara i — i Din församling. Det är Din plikt att vara där, där Dina förpliktelser är, för att låta Ditt ljus lysa.

³ Nu fortsätter vi att hoppas, att varje gång Du kommer tillbaka, ska vi ha litet mera plats häromkring. Men vi har det svårt med det, å, överallt. Förtroendemannanämnden har förvisso grävt överallt. Och de sänder till ett ställe, de säger okay till det, sedan sänds det någon annanstans och de lägger in sitt veto och skickar tillbaka det. Och de säger okay *här* borta, och tillbaka. Å, en sådan tid vi har haft! Men, ser Ni, Satan är alltid en krigare mot det, som är rätt. Kom bara ihåg: Du har alltid rätt ifråga om . . .

⁴ Jag undrade just var Du var någonstans, Anthony. Jag förstår, att Du mötte Din far. Och jag tittade ut över åhörarna. Han sa, att Du satt där. Vi är glada att få ha Dig och Din far här hos oss, broder Milano från New York. Jag hoppas, då jag far utomlands den här gången, få ett avstamp till, från New York, där ute någonstans, om Herren vill.

⁵ Och så är vi mycket lyckliga för varenda en av Er. Riktigt — riktigt bra, att Ni är här.

⁶ Och vi hade det väldigt fint i går kväll, åtminstone jag. Jag hade ett . . . [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] ”Och Jesaja i templet.” Och så . . .

⁷ Och i förmiddag vill vi tala över ämnet, eller undervisa, rättare sagt, om vi kan: ”Att bygga det levande Tabernaklet, bygga den — bygga det levande Tabernaklet, den levande Gudens bostad, den fullkomliga Människan. Den levande Gudens levande Tabernakel, där Han bor.” Och om . . .

⁸ Jag förstår, att de har en del av den här fina sången här. Jag får inte höra den. Och i kväll ska jag försöka att komma ner hit. Min hustru har berättat för mig om en broder Ungren, tror jag han hette, nere ifrån Tennessee. Han var här i går kväll. Jag ser honom inte i förmiddag, men jag antar, att han är här någonstans. Och i kväll skulle jag vilja höra honom sjunga, om möjligt, den där, antingen *Down From His Glory* eller *How Great Thou Art*. Jag skulle vilja höra den. Hur många skulle vilja höra broder Ungren? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Å, jag — jag tycker om fin sång. Och Meda sa, att han hade något slags baryton. Och det påminner mig om vår broder Baxter, han är också sångare, som vi alla vet. Och *Down From His Glory* eller *How Great Thou Art*. Jag tror, att jag fick syn på honom nu, där. . . . Är det all right, broder Ungren, ikväll, om Du vill, om Du stannar över? Stannar Du eller försöker stanna över för kvällsmötet? Nåväl jag — jag. . . . Alltså inte. . . . Jag talar om för Dig hur det blir med det här, om vi. . . . Jag vill inte orsaka några motsättningar för någon. Men varför inte sedan, om vi skulle, under tiden vi predikar *De sju inseglen*, om Du skulle komma då? Jag skulle vilja spela in det på band, ser Du, för att få den, *How Great Thou Art*, och även *Down From His Glory*, vid den tiden.

⁹ Å, är det inte underbart att få tjäna Herren? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Jag vet inte, vad jag skulle göra, om jag inte vore en kristen! . . .? . . . Det är bara så gott att vara en kristen. Jag bara känner för att bara hoppa upp-och-ner och skrika så högt jag kan. Att vara en kristen, tänk på det, alldeles förankrad i Kristus!

¹⁰ Jag vet, att jag säger den här mannens namn fel varenda gång. Det är antingen S.T. eller T.S. eller någonting sådant. Sumners, broder Sumner. Han. . . . Jag vill tacka honom och hans kära lilla hustru. Jag tror, att hon lade ner omkring, såg det ut som, cirka sex månader på att skriva ut de här *Sju församlingstidsåldrarna*. Och nu har vi det här bakom, färdigt att korrekturläsa och komma ut i bokform, *De sju församlingstidsåldrarna*. Syster Sumner, var Ni än är, säkert vill Ni låta oss betala Er för det där. Det där, det krävde en massa arbete. Å, det är så här tjockt. Det skulle ta mig omkring sex månader att läsa igenom det, för att inte tala om att vara tvungen att ta det från bandet och sedan vända på det och ta bort uppreningarna och göra en bok av det. Vi ska få det färdigt och skicka det till tryckeriet direkt, för vi tycker det är en sak, som människorna borde få tag i just nu, så att man kan studera det. Och Billy höll just på att visa mig, då jag kom in här bakom för några minuter sedan, att — att — att det var — det nu var färdigt att gå till tryckmaskinen. Så, syster, tabernaklet kommer att betala Er för det där. Jag väntar mig inte, att Ni ska göra det där för ingenting. Och — och

annars... Om vi får boken och måste sätta ett pris på den, eller någonting, ska vi sätta ett pris, så att Ni får någonting varje gång de säljer den, vilket det nu blir. Tala bara med nämnden, förtroendemannanämnden, eller några av dem där, så kommer de att ta hand om det åt Er. Herren välsigne Er riktigt mycket!

¹¹ De små gamla broder och syster Kidd sitter här, något under hundra, bara litet. Och jag träffade henne för en stund sedan och hon sa: "Tjaa, det här är troligen sista gången jag får träffa Dig, broder Billy." Hon sa: "Jag håller på att bli så gammal."

¹² Jag sa: "Oj, oj! Jag vill inte höra Dig säga så. Ni är precis som en liten mor och far." Vi älskar broder och syster Kidd. Varenda en av oss gör det. Och det bara... .

¹³ Det betyder någonting för mig, då jag ser dem gå in i kyrkan, ett litet gammalt äkta par, så där. Och tänk bara, de predikade Evangelium innan jag föddes! Och jag är en gammal man. Men tänk bara, de predikade innan jag föddes. Och här är jag nu, jag tycker jag håller på att bli så gammal. Jag nästan tycker jag är i det närmaste färdig att ge upp. Jag ser broder och syster Kidd komma in: "Åra vare Gud! Halleluja!" Jag säger: "Nej, jag känner mig bra." Jajamensan. Att se dem, hur de kan, hur de verkligen inspirerar en!

¹⁴ Då man inser det, nästan dubbelt så gamla som jag, och fortfarande ute på fältet. Kom ner i förmiddags och bad om böcker, om de kunde få ta böcker och sälja dem. Ville ha band, så de kunde gå ut och vinna själar genom att spela upp de där banden, vid nästan hundra års ålder. Var är nu Dina "två vingar", som vi talade om i går kväll? Ja. Jag började tänka på: "Var är mina?", då han sa det — det där igår. Hur gammal är Du, syster Kidd? [Syster Kidd säger: "Jag är åttioett." — Utg.] Åttioett. Hur gammal är Du, broder Tom? [Broder Tom säger: "Åttiotvå." — Utg.] Åttioett och åttiotvå år gamla och använder fortfarande sina vingar, i verksamhet, fortfarande igång.

¹⁵ Om någonting går fel i Ohio, som syster Kidd vet om, ringer telefonen här hemma. Här om dagen ringde hon och en liten baby, en liten babyflicka tror jag det var, hade fötts med inälvorna på utsidan. [Syster Kidd säger: "Urinblåsan." — Utg.] Urinblåsan utanpå babyn. Och doktorn visste inte, vad han skulle göra med den och han var rädd att utföra operationen. Vi bad. ["Opererade, broder Branham och la in den igen, för de sa: 'Den skulle inte kunna leva.' Och de bara la in dess inälvor tillbaka."] La in inälvorna tillbaka med en operation och trodde, att den inte skulle kunna leva. Och den levde ändå. ["Ingen passage."] Ingen passage sedan för — för... från ändtarmen för födan att gå igenom. Och syster Kidd ringde igen. Vi bad åter och nu har den en normal passage. Och här är hon, som ett vittne, doktorn också. Förstår Ni? Det är ett vittne om Herren Jesus, den store Skaparen! Ser

Ni, vad Satan försökte göra? Klippa av den där babyns liv. Och sedan, ser Ni, sedan tror jag damen kom till Herren. [”Hon kom tillbaka till Herren, precis i mitt hem.”] Kom tillbaka till Herren. Syster Kidd ledde henne tillbaka till Kristus, sedan det där stora undret hade skett med hennes baby.

¹⁶ Jag fick ett telefonsamtal från Kalifornien igår, en liten predikantbroder där ute, som jag var tillsammans med då jag först for till Kalifornien, för årtal sedan. Hans lille sonson hade fötts med — med fyra . . . tre klaffar stängda i sitt hjärta. Och jag berättade för honom om det där fallet. Jag sa: ”Den Gud, som kunde skapa det här andra och rätta till det, kan förvisso hela Din sonson.” Säg bara till pojken att vara vid gott mod!

¹⁷ Och pojken var i mötet då jag för första gången var i Kalifornien, för omkring arton år sedan nu, för sexton år sedan var det. Och jag var i Kalifornien. Och han . . . Mötet hade ett sådant inflytande på den där pojken, att . . . Då de fick babyn och den föddes och de såg, att det var något fel, den var blå och de försökte pumpa in syrgas i den osv. Och det såg inte ut som den skulle kunna leva och doktorerna undersökte och fann, att tre klaffar var tillstängda i dess hjärta. Ingen öppning alls, ser Ni, bara — bara en klaff, som pumpade. Och han ringde sin pappa och sa: ”Pappa, ring broder Branham med det samma! Säg honom att alla . . . ’Bed bara till Kristus! Han kommer att göra det.’” Just det! Oj, oj! Det där inflytandet, det de ser, ser Ni, som vi talade om igår kväll. Rätt sak i rätt tid.

¹⁸ Nåväl, om vi fortsätter att prata, kommer vi aldrig fram till lektionen, eller hur? Det är precis som sirap en kall morgon, den är så tjock den kan bli, som Ni vet, och klibbar ihop sig alldeles. Vi är mycket lyckliga över att ha en sådan gemenskap. Jajamensan.

¹⁹ Så låt oss nu lugna ner oss och komma fram till lektionen nu! Ska kanske . . . Jag vet inte, om Ni kan se det där på svarta tavlan eller inte. Kanske om jag vänder upp den här, *så där*, om några ögonblick, å, vi kommer att kunna, en del av oss nu . . . [Broder Edgar ”Doc” Branham säger: ”Vill Du ha en spotlight på den?” — Utg.] Hur sa? [”Vill Du ha en spotlight på den?”] Nej, jag tror inte det just nu, Doc. Kanske om en liten stund, bara. [”Just på golvet, jag kan sätta en spotlight på den.”] Nåja, vi ska — vi ska göra det, då jag får några . . . Har Ni en spotlight här? All right. Låt oss rikta den rätt på den! Kan Ni se, där långt bak? Kan Ni? Om Du kan se, så räck upp Din hand, om Du kan se den där svarta tavlan, läsa på den där! Nej. All right. Hämta spotlighten! Nu, medan de gör i ordning för det där . . .

²⁰ Jag kommer igång sent i förmiddag, eller, nej, nej, omkring femton minuter tidigare. Och så ska vi då bara ta oss tid nu, för vi vill inte få bråttom. Då man får bråttom, då fördärvar man bara det man skulle säga. Nu lyssnade jag på ett band här

om dagen, som jag berättade för Er och jag skämdes så över mig själv, inte för det jag sa, utan sättet jag sa det på, alltför fort och det nervösa tonfallet. Jag känner för att vänta. Det . . .

²¹ Jag — jag såg just här om dagen, var de skulle bygga ett stort Zoo, här mitt i Louisville. Och herr Brown, tror jag det var, där borta, erbjöd en miljon dollars till Zooet. Tjaa, om jag hade det, skulle jag nästan ge dem det för att släppa loss de där djuren. Jag — jag tror inte på att bura in någonting på det där viset. Jag bara . . . Jag går på Zoo och ser de där stackars gamla djuren, björnar och lejon och sådant, vandra fram och tillbaka, fångslade på livstid, ser Ni. Får en att skämmas. Då allt kommer omkring, har de fångats genom en människas intelligens, som är klipskare än de är. Förstår Ni? Och de fångar dem och sätter dem i fångenskap.

²² Och jag tänker på, att djävulen gör så där. Han tar dyrbara människor, som borde ströva omkring på Guds underbara marker och fält och — och sådant, sätter honom sedan i något samfunds eller någon trosbekännelses eller något sådants fängelse och binder fast honom där inne. Och så fruktansvärt det är.

²³ Och jag tycker inte om Zoos. Utan jag känner mig som ett av de där djuren, då man är alldeles inburad och bara försöker komma loss, Ni vet, för — för att komma ut och göra någonting.

²⁴ Innan vi nu närmar oss Ordet, låt oss närma oss Ordets Författare, då vi nu böjer våra huvuden i bön!

²⁵ Vår nåderike himmelske Fader, vi har samlats i förmiddagen I Herren Jesu, Din käre sons Namn. Gud, förkroppsligad, kom till jorden för att försona våra synder och den Rättfärdige dog, för att vi, som var orättfärdiga, genom Hans rättfärdighet skulle bli fullkomliggjorda i Honom. Vi kommer och bekänner, att vi är ovärdiga, Herre. Det finns ingenting gott med oss. Och vi är allesammans i ett stort fängelse. Vilket hörn vi än står i, är vi ändå allesammans i fängelse. Den ene skulle inte kunna hjälpa den andre. Men Gud kom i Sin oändliga barmhärtighet ner och öppnade fängelseportarna för att befria oss. Vi är inte längre inburade nu. Vi är inte i världens zoo, utan nu är vi fria. Vi är utanför.

²⁶ Å, så vi älskar Honom och dyrkar Honom! Så vi kan vandra genom Hans löftes härliga fält och se dem manifesteras inför oss! Och med våra egna ögon se Evighetens mäktige Gud avslöja Sig inför oss och göra Sig verklig, liksom Han gjorde för profeterna fordom. I vetskap om detta, att de vilar med en försäkran om, att vi en dag, sedan det här livet är över, vid uppståndelsen, ska återupprättas till ett Evigt Liv, som aldrig ska mattas. Våra kroppar kommer inte att bli gamla. Och vi kommer aldrig att dö. Och vi kommer aldrig att bli hungriga. Och vi kommer aldrig att sakna någonting. Utan

vi ska vandra tillsammans med Honom. Vi vill höra Honom säga: "Gå in i Herrrens glädje, som har beretts åt Dig alltsedan världen grundlades!" Redan innan synden trädde in, så Han hade gjort förberedelser, liksom för Adam och Eva, så att de aldrig skulle behöva bli sjuka eller få ett bekymmer. Och nu beredde Han det för oss och han visste på förhand, att vi skulle komma. Synden skapade den stora avspärrningen och nu har synden tagis bort genom Jesu Blod. Nu är vi bundna till det utlovade Landet genom Guds löfte, som är Evigt.

²⁷ Välsigna oss nu, Fader, då vi studerar Ditt Ord! Vi vill veta, vad slags människor vi måste vara, för att vara Där. Hjälp oss idag i den här skolan, så att vi får ha den store Läromästaren med oss, Den Helige Ande, som skulle komma ner och uppenbara Sig för oss genom Sitt Ord. För vi ber om det i Hans Namn och till Hans ära. Amen.

²⁸ Först skulle jag nu vilja, att Ni tillsammans med mig slår upp Andra Petri brev, 1:sta kapitlet. Jag vill läsa en del av det här Skriftstället, Andra Petri brev, 1:sta kapitlet. Och nu för Er, som har era blyertspennor och papper . . .

²⁹ Och jag tror, att jag fick veta i förmiddags, att – att ibland, då jag vänder bort huvudet därifrån, så fördunklar det bandet. Jag menar verkligen inte att göra det. Och jag tror, om vi någon gång skulle räkna på att få en – en nätmikrofon och hänga den i taket här? Var man än vore då, skulle man vara rätt. Det skulle vara perfekt, precis överallt, bara en mikrofon uppe i taket.

³⁰ Och nu då, medan jag talar, och om Ni vill efter mötet, kan Ni teckna av det här utkastet här. Sedan har jag det också utskrivet här. Jag ska ta ett häftstift och sätta det på fronten här, om Ni skulle vilja göra det någon gång. Kom in litet tidigt i eftermiddag, så att vi skulle förstå!

³¹ Nu närmar vi oss *De sju Inseglen*. Vi har just avslutat *De sju Församlingstidsåldrarna*. Och det här är ett Budskap om undervisning, vilket infogar den människa, som kommer att bli återlöst genom Herren Jesu Blod och kommer att vara i den där Församlingstidsåldern, den där Eviga Församlingstidsåldern vid slutet av Inseglen. Nu vet vi, att vi har Sju Basuner, Sju Plågor, Vredesskålar osv., som vi kommer in på, då vi fortsätter. Men vi väntar på större plats, så människorna kan få sitta.

³² Och nu tänkte jag, att det här skulle passa in just där jag väntade mig det. Jag räknade inte med att rita upp det här utkastet, men här om dagen var jag tillsammans med några av mina kära vänner, Cox, nere i Kentucky. Jag for ner, tänkte kanske få in en dags ekorrjakt till, innan säsongen slutade. Och jag var uppe i skogen tillsammans med min vän, Charlie, som stod där, och Rodney, hans bror. Jag fick inte ens se en ekorre.

Jag tror jag skrämde bort dem allesammans, då jag började gapa och skrika där i skogen. Det här är det, som kom till mig, pojkar, och — och syster Nellie och Margie, och då sa jag till Er, att jag skulle tala om det för Er på söndag, då jag kom fram till det. Det där är vad, som kom till mig, om ett budskap jag tänkte tala om. Och så resten av det passade direkt in i det! Och å, jag tycker om det där. Fick ett — en riktig — riktig roparande där uppe i skogen.

³³ Så nu, låt oss nu läsa, Första Petri brev, eller... Andra Petri brev, rättare sagt, 1:sta kapitlet, en del av det!

Simon Petrus, Jesu Kristi tjänare och apostel, till dem, som har fått lika dyrbar tro som vi genom Guds och vår Frälsares, Jesu Kristi rättfärdighet:

³⁴ Jag tycker om sättet det där framförs på just här, för hela mitt ämne i förmiddag är baserat på tro. Förstår Ni? Låt mig läsa det där igen! Lyssna noga!

Simon Petrus, Jesu Kristi tjänare och apostel, till dem, som får — fått lika dyrbar tro... genom Guds... vår Frälsares, Jesu Kristi rättfärdighet:

³⁵ Lägg märke till, att han säger att: "Jag har fått denna tro och jag riktar detta till dem, som har fått en lika dyrbar tro." Jag vill... Det här är inte till världen utanför. Det här är till Församlingen, ser Ni, de som är i Kristus.

Må nåd och frid föröka sig hos Er genom kunskapen om Gud och (genom) om Jesus Kristus, vår Herre.

Liksom hans gudomliga makt har gett oss allting... hans gudomliga kraft har nu gett oss allting, som hör till liv... gudsfruktan genom kunskapen om honom, som har kallat oss till härlighet och kraft.

Däri genom är vi givna till... har ytterst stora och dyrbara löften getts till oss, så att vi genom dessa (dessa löften) kan bli delaktiga av den gudomliga naturen,...

³⁶ Låt nu det där tränga in riktigt djupt nu! Vi predikar inte i förmiddag, vi undervisar bara den här lektionen. "Gudomlig natur." Låt mig läsa den där 4:e versen igen nu, så Ni inte missar det! "Däri genom har vi fått..."

Däri genom har ytterst stora och dyrbara löften getts till oss, så att vi genom dessa (dessa löften) kan bli delaktiga av den gudomliga naturen, då vi har undkommit den förgängelse, som är i världen genom begärelsen.

³⁷ Ser Ni, "världen", vi har undkommit det där nu. Han riktar det här till Församlingen. Det är därför vi är här i förmiddag, för att finna ut, hur sättet är, vad Guds krav är.

Det finns inte en person här inne, som älskar Gud, som inte vill — vill bli mer lik Kristus. Nu är det framlagt här. Varenda kristen! Jag är en gammal veteran. Se på broder och syster Kidd här, de är troligen de äldsta i byggnaden. Men om jag skulle fråga dem: "Vad är Ert hjärtas önskan?", skulle det vara: "Närmare Gud." Då man lär av Kristus, är det någonting med Honom, som är så kärleksfullt, så man bara försöker att komma rätt in i Honom.

³⁸ Ursäkta det här uttrycket! Jag sa till min hustru här för inte så länge sedan, hon . . . Båda håller på att bli gamla, och jag sa till henne, jag sa: "Älskar Du mig liksom Du brukade göra?"

Hon sa: "Visst gör jag det."

³⁹ Och jag sa: "Du vet, jag älskar Dig så mycket, så jag skulle vilja ta Dig och dra in Dig i mig, så vi bara kunde vara, verkligen vara mera ett."

⁴⁰ Det där nu, multiplicera det där med hundra miljoner, så då finner Du hur den troende, som blir kär i Kristus, vill komma in i Honom, för det är en kärlek. Och här tänker Han nu visa oss hur vi, genom de här löftena, kan bli delaktiga av Kristi gudomliga natur. Dessa dödliga kroppar, hur vi kan bli delaktiga.

⁴¹ Jag skulle kanske säga någonting här. Orsaken till att jag tror . . . Någon missuppfattade mig alldeles här nu för inte så länge sedan. Jag fick ett brev från predikantföreningen, som sa, att jag trodde, att det fanns . . . "Vi var själs-makar. Och vi måste lämna våra följeslagare, om vi inte var själs-makar med dem, för att gifta oss med en annan, som vi var själs-makar med." Oj, oj!

⁴² Jag sa: "Jag är inte skyldig till en sådan irrlära." Jag har alltid varit emot det där. Jag — jag tror inte på det där. Förvisso inte. Jag tror, att Gud ger oss en make. Det är sant. Och då blir vi del av varandra. Det är riktigt. Och innan en man gifter sig, bör han tänka över de här sakerna, studera det.

⁴³ En ung man frågade mig här om dagen, sa: "Tror Du jag skulle kunna, borde gifta mig, broder Branham, med *den-och-den* flickan?"

Jag sa: "Hur mycket tycker Du om henne?"

Han sa: "Oj, oj, jag bara älskar henne."

Jag sa: "Nåväl, kan Du inte leva utan henne, så är det bäst, att Du gifter Dig då. Men om Du kan leva utan henne, är det bäst, att Du inte gör det. Så, men om det kommer att döda Dig, är det bäst — är det bäst att Du sätter igång och gifter Dig", sa jag. Och vad jag så försökte få honom att förstå, det här, att om Du älskar henne så mycket!

⁴⁴ Nu, just nu, innan Ni är gifta, är allting bara fint och flott. Men sedan Ni har gift Er, då kommer livets slit och prövningar

in. Det är då, Ni måste vara så kära, att Ni förstår varandra. Då Du blir besviken på henne, hon besviken på Dig, förstår Ni ändå varandra.

⁴⁵ Det är så, det är med Kristus. Förstår Ni? Vi måste vara så kära i Honom, att då vi ber om någonting och Han inte ger det till oss, skakar det oss inte ett dugg. Förstår Ni? Förstår Ni? Varför? Och enda sättet man kan göra det på, är att bli delaktig av Hans gudomliga natur, då kommer man att förstå orsaken till, att Han inte kan ge det till en. "Delaktiga av Hans gudomliga natur."

⁴⁶ Och se här: "Då vi har undkommit den förgängelse, som är i världen genom begärelsen." Undkommit den! Förstår Ni, vem det är till? Det är till Församlingen, de, som är i Kristus, har blivit upphöjda över de här sakerna. Han upphöjde inte sig själv, utan Kristus upphöjde honom.

⁴⁷ Till mina färgade bröder och systrar, som är här i förmiddag, jag menar inget illa med det här. Men jag var i ett möte för någon tid sedan, jag vet inte, om jag någonsin har sagt det i tabernaklet. Jag har berättat det på många ställen. Där var en färgad syster, som sa: "Kan jag få ett vittnesbörd, vittna, rättare sagt."

"Visst, syster, sätt igång bara!"

⁴⁸ Hon sa: "Jag vill avge det här vittnesbördet till Guds ära." Hon sa: "Ni vet, jag — jag är inte, vad jag borde vara," och hon sa: "Jag — jag är inte vad jag skulle vilja vara, men", sa hon, "en sak är säker, jag är inte det jag brukade vara." Förstår Ni? Hon hade kommit någonstans ifrån. Hon hade hämtats upp.

⁴⁹ Det är så vi vet, att vi har övergått från döden till Livet. Vi ser tillbaka på den avgrund vi kom från. Förstår Ni? Vi är inte det vi skulle vilja vara. Vi är inte ens, vad vi borde vara. Men en sak är vi tacksamma för, vi är inte, vad vi brukade vara. Det är riktigt. Vi är på väg.

⁵⁰ "Och har undkommit världens förgängelse." Då man har undkommit det där, världens begärelse och förgängelse, är man höjd över det där. Det där är nu — det där är nu den slags person, som Han talar till, den person, som har undkommit de där sakerna, ser Ni, världens förgängelse.

Och utöver detta, beflita Er om att lägga till kraft till Er tro och kunskap till kraften,

Och till kunskapen måttlighet, . . . till måttligheten tålmod, . . . till tålmodet gudsfuktan,

Och till gudsfuktan broderlig välvilja och till den broderliga välviljan godhet.

⁵¹ Nu har Han här gett oss sammanfattningen av vad vi ska göra, veta hur det ska göras. Som jag nu sa, vi försöker

allesammans, att komma närmare Gud. Det var därför jag valde det här Budskapet i förmiddag, åt församlingen, då jag vet att folk reser. För igår kväll sa jag: "Hur många är här, som inte är härifrån staden?" Omkring nittioåtta procent av människorna var inte härifrån. "Hur många är här från hundra engelska mils avstånd?" Å, det blev över åttio procent, gissar jag. "Hur många är här från över femhundra engelska mils avstånd?" Och nästan en — en tredjedel av människorna här var från över hundra, femhundra engelska mil bort. Tänk på det, hur människorna reser! Nåväl, de där människorna kommer inte till kyrkan på det där viset bara för att bli sedda. Det finns inget . . . , som världen utanför skulle se någon skönhet i på den här platsen. De är allesammans vanliga människor, fattiga, normalt klädda. Det finns inga mäktiga hymner från någon föregiven änglakör, piporglar eller några målade fönster. Man har svårt att hitta en sittplats på en bänk och står runt väggarna. De kommer inte för sådant där. Utan de kommer, för att inuti dem finns någonting, som ser en skönhet, som det naturliga ögat inte ser. Det är ett andligt öga, som fångar Kristi skönhet. Det är därför de kommer.

⁵² Så i flera dagar innan vi har mötet ber jag hela tiden. Går till skogen, stoppar i min ficka. . . . Säger till hustrun: "Jag går ut och jagar ekorre i förmiddag." Och jag stoppar en blyertspenna och ett anteckningsblock i min ficka. Så snart det blir ljust nog att se, sitter jag lutad mot ett träd någonstans med händerna uppe i luften och säger: "Herre, vad kan jag göra idag? Vad vill Du ge mig åt Dina barn?"

⁵³ Då jag så träffar på någonting, som ser ut att bränna till, kommer någonting sådant här. Då Hans Närvaro kommer nära, börjar jag höra någonting liksom långt borta, någonting i den här stilen: "Två gånger två är fyra." Närmare: "Två gånger två är fyra. Två gånger två är fyra. Två gånger två är fyra." [Broder Branham uttalar varje repetition litet fortare. — Utg.] Vidare, vidare, vidare, så där. Det är Hans Närvaro, som kommer in.

⁵⁴ Överlämna Dig, och efter en stund slits Du loss från Dig själv. Där kommer synen: "Gå till *den-och-den* platsen och någonting *så-och-så*." Förstår Ni? Sätter igång, från att meditera med ens tankar på Gud, utanför världen, borta ifrån världen, ute i ödemarken, för sig själv.

⁵⁵ Och det börjar komma: "En, en. . ." Jag säger vilket nummer som helst eller vad som helst, bara någonting, som börjar gradvis, kommer in svagt. Så kommer det fortare, fortare. Man sitter där och räcker upp sina händer, säger inte ett ord, bara håller sina händer i luften. Innan man vet ordet av, har ens hela varelse ryckts bort. Då ser man saker, som Han vill, att man ska veta, då Han visar en saker, som ska komma.

⁵⁶ Ibland kommer det fram till ett ställe, till ett visst ställe, och stannar sedan. Det går inte in i en syn. Då strömmar

Skriftställen bara samman. [Broder Branham knäpper med fingrarna tre gånger. — Utg.] Jag tar min blyertspenna, så jag inte ska glömma det, och skriver ner det, skriver ner det.

⁵⁷ Och jag kommer hem och ser över det och studerar det. Och ibland är det inte ens begripligt för mig, då jag ser över det. Och sedan, efter en stund, här är det! Det slår ned och det går bort igen. Då får jag tag i en liten bok som *den här*, och börjar bara skissa ner, så fort jag kan, vad Han säger till mig. Jag tänkte: "Herre, jag går ner till tabernaklet och berättar för dem. Jag. . . 'Kom ner, bara!' Jag har någonting åt dem." Ja, det där är hur det kom. Det är exakt så. Innan Han först ger det till mig, kan jag inte ge ut det.

⁵⁸ Så då, på de här små skisserna, som Ni ser mig titta ner på. Och den här, då jag först började, fick jag inte den här delen här förrän bara för omkring en eller två dagar sedan, uppe i skogen.

⁵⁹ Nu är de här människorna. . . Petrus säger här hur vi måste vara delaktiga av Hans gudomliga natur. Varenda en av oss försöker nu växa in i Guds gestalt.

⁶⁰ Sedan vi blivit färdiga med de Sju Inseglen, då, vid den tid, då det Sjunde Inseglet ljuder, löses rättare sagt. . . För vi vet, vad ett insegel är, är att lösa prästämbetet, att lösa Sju Insegel. Och vi kommer att se det där just på diagrammet. Är att lösa ett Budskap, någonting som är förseglat.

⁶¹ Förra söndagskvällen predikade jag om "Nyckeln". Och nyckeln är tro. Tron håller nyckeln och nyckeln är Skriften. Och Kristus är Dörren. Förstår Ni? Så tron tar Skriftens små förutsättningar och låser upp Guds härligheter och godhet åt Hans folk. Förstår Ni? Så det är tron, som håller nyckeln, som låser upp Kristus för människorna, låser upp det, uppenbarar det.

⁶² Så idag ska vi försöka ta samma nyckel, för att låsa upp sättet att bli en rättskaffens kristen med Guds gestalt, så att, och vara ett levande Tabernakel åt den levande Guden att bo i.

⁶³ Kom ihåg, Gud uppenbarar Sig på tre sätt. Första gången uppenbarade Han Sig i en Eldstod, som kallades Faderskapet. Sedan manifesterades samme Gud i Jesus Kristus, i vilken Han byggde en kropp, skapade denna kropp. För det tredje, genom denna kropps död helgade Han en Församling, som Han kan bo i. Det var Gud över oss, Gud med oss, Gud i oss, samme Gud.

⁶⁴ Det är orsaken till, att det kallades Fader, Son, Helig Ande. Inte tre Gudar, en enda Guds tre ämbeten. Om de bara hade tänkt på det vid Konciliet i Nicea, skulle vi inte ha blivit alldeles förvirrade, eller hur? Det är riktigt. Inte tre gudar. Människorna kunde inte förstå, hur Jesus kunde tala med Fadern, då Han och Fadern är Ett. Ja, där är hela saken. Visst, avslöjar det bara. Förvisso. Förstår Ni? Det är inte tre Gudar. Tre ämbeten! Tre ma- . . .

⁶⁵ Vad är det? Gud, som sträcker Sig ner till Sin skapelse. Gud vill bli tillbedd. Ordet *Gud* betyder ”föremål för tillbedjan.” Och det är Gud, som försöker sätta Sitt folk i god kondition, så att Han kan få det Han skapade dem till från dem. Han skapade aldrig Dig till att vara någonting annat än en Guds son och dotter. Om Du har missat det, att vara en Guds son och dotter, har Du missat måltavlan.

⁶⁶ Och ”missa”, ordet *s-y-n-d* betyder ”att missa målet”, missa målet. Så, om jag skjuter till måls, slår in ett häftstift på femtio yards avstånd och jag skjuter. Tar ner min bössa och skjuter och jag missar det med fyra eller fem tum, vad har då hänt? Min bössa behöver justeras. Det är något fel. Och om jag saknar tro på Gud, om jag missar att vara en kristen. . . Gud satte Dig här för att vara en kristen. Om Du har vikit åt sidan, kom då tillbaka och bli justerad! Och det finns bara en sak, som kan justera in Dig, det är Skriften. Den Helige Ande i Skriften ställer in Dig, riktar Dig direkt mot målet igen. Det är riktigt.

⁶⁷ Nu ska vi studera Hans Ord. Stefanus sa i Apostlagärningarna 7 och även i . . . Låt oss bara läsa det där! (Vi talar nu om, vi talar om ett Guds Tabernakel.) Nu sa Stefanus. . . (Eftersom det ska vara ett den levande Gudens levande Tabernakel.) Stefanus sa i Apostlagärningarnas 7:e kapitel och jag tror vi. . . I Apostlagärningarna 7, börjar ungefär vid 44:e versen:

Våra fäder hade vittnesbördets tabernakel i öknen, som han har förordnat, då han talade med Moses, att han skulle göra det enligt den mönsterbild, som han hade sett.

Vilket också våra fäder hade, våra fäder som kom in efteråt förde in . . . Jesus till Hedningarnas besittning, vilka Gud drev ut inför våra fäders ansikten, fram till Davids tid,

Som fann nåd inför Gud och åstundade att finna ett tabernakel åt Jakobs Gud.

Men Salomo byggde honom ett hus.

Dock bor den Högste inte i tempel, som gjorts med händer, som profeten säger:

”Himmelen är min tron och jorden är min fotapall, vad för ett hus ska Ni bygga åt mig?”, säger Herren, ”eller vad är min viloplats?”

⁶⁸ I. . . ”Tabernaklet” är nu naturligtvis en plats, där vi går till vila, nu, får förfriskning osv., som sömnvila osv. I Hebreerbrevet 10 och 5:e versen tar Paulus in det.

Därför säger han, då han kommer in i världen: ”Offer. . .” (Det är Kristus.) . . . ”Offer och offerande ville Du inte ha, men en kropp har Du berett åt mig.”

69 Vad är Tabernaklet nu? En kropp, Gud som bor i en Kropp.

70 Gud, en gång högt uppe, då Han kom ner på berget, om ens ett — en oxe eller en ko rörde vid berget, måste den dödas. Gud är helig.

71 Igår kväll, då de där Änglarna betäckte Sina ansikten. Heliga Serafer med heliga ansikten, vet inte ens vad synd betyder, och de måste betäcka Sina ansikten i Guds Närvaro, betäcka sina fötter i ödmjukhet.

72 Den helige Guden kunde nu inte tolerera synden, så ingenting kunde röra vid det berg, där Gud var.

73 Då blev Gud kött och bodde ibland oss i form av Jesus Kristus, Hans Son, Hans skapelse. Sedan gav den där Sonen Sitt liv och Guds Blod-cell brast, så att Livet skulle komma ut ur Blodet till oss.

74 Genom det blodet renas vi. Och vårt blod nu, vårt liv, som kom genom att leva, genom sexuellt begär, förde vårt liv in i världen. Jesu Kristi Blod renar oss, förändrar vår natur, genom att sända Den Helige Ande över oss. Då kommer vi in i Guds gudomliga natur, då blir vi en boning åt Gud. Jesus sa: "På den dagen ska Ni förstå, att jag är i Fadern och Fadern i mig, jag i Er och Ni i mig." Förstår Ni?

75 Förstå hur Gud är i Sin Församling. Det är nu meningen, att Församlingen ska ta Kristi plats, fortsätta Hans verksamhet. "Den som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra. Ännu en liten tid, och världen ser mig inte längre. Ändå ska Ni se mig, för jag ska vara med Er, till och med i Er, intill världens ände." Förstår Ni? Där är det, fortsätta Hans verk.

76 Gud, Bibeln rättare sagt, säger nu det där här. Stefanus talade om, att Salomo byggde ett tempel. "Och den Högste bor inte i tempel, som är gjorda med händer. 'För Himmelen är min tron och jorden är min fotapall. Och var är min viloplats?' 'Men en Kropp har Du berett åt mig.'" Amen. Var så god!

77 "En Kropp har Du berett åt mig." Gud bor i en människas gestalt, reflekterar Sig själv in i den Varelsen. Fullkomlig dyrkan! Gud i oss, som är Hans Tabernakel, Gud uppenbarad. Å, så vi skulle kunna dröja kvar vid det där, tills Ni nästan skulle kvävas av hettan här inne! Lägg märke till, att Gud alltid, alla gånger, har återspeglat Sig i människan!

78 Det där var Gud i Moses. Se på honom, född till ledare, Kristus. På den tiden han föddes, var det förföljelse av barn, man försökte finna honom, det var samma sak med Kristus. Och han blev — han föddes vid den tiden, det gjorde Kristus också. Han var en lag-givare, det var Kristus också. Moses gick upp, fyrtio dagar, och fick budorden och kom ner. Kristus gick ut i öknen, fyrtio dagar, och kom tillbaka och sa: "Ni

har hört om de gamla: 'Du ska inte begå äktenskapsbrott.' Men jag säger Er, att vem som helst, som ser på en kvinna för att ha begärelse till henne, har redan begått äktenskapsbrott med henne." Förstår Ni? Alla de där olika sakerna, som Gud återspeglar Sig i.

⁷⁹ Se på Josef, som föddes som en andlig pojke bland ett – en skara bröder. De var allesammans goda män, alla de där patriarkerna. Men då Josef kom, var han annorlunda. Han kunde se syner, tolka drömmar och han hatades av sina bröder för den skull. Just det verk, som Gud hade satt honom på jorden att utföra, hatade hans bröder honom för. Förstår Ni? Och det pekade mot korset, alltsammans. Och se, han såldes för nästan trettio silverpengar, av sina bröder. Kastades i ett dike, för att vara död, av sina bröder. Togs upp ur det där diket och gick och satte sig på Faraos högra sida. Och ingen kunde komma till Faraos, som styrde världen på den tiden, ingen kunde komma till Faraos annat än genom Josef. Ingen kan komma till Gud annat än genom Kristus. Och då Josef lämnade palatset, innan han for därifrån, blåstes det i basun och löpare sprang före honom, som ropade: "Böj knä! Josef kommer!" Var man än var eller vad man höll på att göra, hur viktigt ens arbete än var, måste man falla på knä tills Josef kom dit.

⁸⁰ Och då Basunen ljuder en vacker dag, ska vartenda knä böjas och varenda tunga ska bekänna. Då Kristus, vår Josef, ska lämna Härligheten och komma, då kommer inte Ditt arbete att vara viktigt. Vartenda knä ska böjas och bekänna, att Han är Guds Son. Det är riktigt.

⁸¹ Å, så vi ser Honom i David! Hur David, en försmådd kung, avsatt från sin egen tron, av sina bröder, sin egen son, sitter på Oljeberget, då han gick upp på toppen av Oljeberget, såg tillbaka mot Jerusalem och grät. För där körde hans eget folk, som han hade tjänat och undervisat om Gud, och hans eget folk körde bort honom och kastade saker på honom, spottade på honom och hade roligt, då han började gå uppför kullen och försmåddes. Å, så fullkomligt om Guds Son, åttahundra år senare, en försmådd Konung bland Sitt eget folk, satt på berget och grät över Jerusalem som en försmådd Konung.

⁸² Vad var det? Gud, som återspeglade Sig i de där profeterna, som återspeglade Kristus.

⁸³ Sedan kom det En, som var Guds fullkomlighet. Det var Gud ibland oss.

⁸⁴ Och sedan dess har Han återspeglat Sig i Sin Församling, på den här sidan av Golgata. Så, ser Ni, vi försöker allesammans att komma till den här boplatsen, den levande Gudens Tabernakel. Nu finns det en del människor. . .

⁸⁵ Vi lägger här märke till, att Han sa: "Först har vi tro, kraft, kunskap, måttlighet, tålmod, godhet eller gudsfuktan och

broderlig kärlek." All right. Broderlig välvilja, och lägg sedan till kärlek. Låt mig läsa allt det här om igen, så Ni är säkra på att få tag i det nu! Nu ska vi börja med 5:e versen.

Och utöver detta, beflita Er om att lägga till kraft till Er tro och kunskap till kraften,

Och till kunskapen måttlighet, och till måttligheten tålmod, och till tålmodet gudsfruktan,

Och till gudsfruktan broderlig välvilja och till den broderliga välviljan godhet, vilket är kärlek.

. . . om dessa saker finns i Er och överflödar, verkar de i Er, att Ni aldrig ska vara ofruktsamma eller ofruktbara i kunskapen om vår Herre Jesus Kristus.

⁸⁶ Nu skisserar Petrus någonting för oss här, om hur man ska komma dit.

⁸⁷ Nu vill jag säga detta, att det finns en del människor, som har en del av denna kraft, kunskap, vishet, tålmod osv., som inte ens bekänner sig vara kristna. Nu bara . . . vi undervisar i söndagsskolan. Och det där är sant. Det finns en del människor, som har en del av det här, som inte ens ger sig ut för att vara kristna. Men det . . . Det där åstadkommer det inte. Det är som om en svart fågel skulle försöka sätta påfågelsfjädrar i sina vingar, för att göra sig till påfågel. Han bara skämmer ut sig. Det vore bättre, att förbli en svart fågel. Förstår Ni? Då han försöker utöva de här sakerna utan att vara kristen, är han bara helt enkelt alldeles i oordning.

⁸⁸ Det är som ett mullbärsfikonträd, som försöker tillverka äpplen. Det skulle inte kunna göra det, ser Ni, fastän det är ett träd. Men det kan inte tillverka äpplen.

⁸⁹ Det är som en mulåsna, som försöker framställa ull, försöker vara ett får, då den är — den är en mulåsna. Ser Ni, den kan inte framställa ull. Den kan inte göra det. Ull är en gåva till ett får, inte till en mulåsna. Den kanske försöker uppföra sig som ett får, men den är fortfarande en mulåsna. Förstår Ni? Så den säger: "Nåja, jag kan äta som ett får. Jag kan göra *detta* som ett får." Och vad Du än kan göra, måste Du vara ett får för att få ull.

⁹⁰ Och låt mig stanna här en minut! Fåret tillverkar inte ull. Det har ull, för att det är ett får. En massa människor försöker säga: "Nåväl, jag försöker bli god. Jag ska försöka göra *det här*." Tillverka ingenting! Nej, Du kan inte göra det. Ett får blir inte ombett, förväntas inte tillverka ull och gör det inte. Det bär ull och det gör det, för att det är ett får.

⁹¹ Och då man är en kristen, bär man bara Andens frukt. Man — man tillverkar den inte. Man försöker inte hitta på den. Man försöker . . . Tvinga Dig inte till att göra Dig till någonting Du inte är! Du bara blir det, som det är meningen

att Du ska bli och sedan tar det vara på sig självt. Har Ni hört folk säga: "Nåja, jag ska säga Dig, att jag är . . . Jag har gått med i församlingen. Jag — jag borde verkligen sluta med det här ljugandet."? Du försöker tillverka någonting igen, nu. Du kan inte göra det, så det är ingen ide att försöka, inte mer än en — än en — en mulåsna kan tvinga sig till att få ull. Det kan den inte.

⁹² Eller en gam, som försöker äta tillsammans med en duva, en gam, som försöker — en gam, som försöker vara duva. Skulle Ni kunna föreställa Er en rovfågel där ute säga: "Ser Ni, jag är en duva." och sätta på sig några fjädrar, säga: "Ser Ni, jag liknar . . ."? Förstår Ni? Den skulle bara vara alldeles oformlig. Det är en — en människa, som låtsas vara någonting, då hon inte är det. Ser Ni, man kan inte göra det.

⁹³ Man kan inte säga: "Titta nu, det är meningen, att jag ska ha kraft, så jag ska ha kraft. Det är meningen, att jag ska leva gudfruktigt, så jag ska bara ha det." Å, Du försöker bara placera fjädrar. Trots att de är inom räckhåll för Dig, kan Du inte sätta fjädrarna i fel fågel. Förstår Ni? Det fungerar bara inte. Och det visar bara, vilken hycklare den där fågeln är. Förstår Ni? Skulle Ni kunna tänka Er en gammal rovfågel, som försöker ha ett par duvfjädrar, säga: "Titta här, ser Ni, jag är en duva."? Förstår Ni? Å, vi vet allesammans, att den är en rovfågel. Förstår Ni? Förstår Ni? Det är alltsammans. Vi kan avgöra, att den är en rovfågel.

⁹⁴ Nåväl, det är nu så det är, man försöker att — att tillverka kristendom. Det kan man inte göra. Det första Du måste göra, är att bli född på nytt. Du måste bli förvandlad. Förstår Du? Och då Du förvandlas, blir Du en ny skapelse. Nu kommer Du rätt, nu. Förstår Du? Nu behöver Du inte bekymra Dig om fjädrarna, det kommer att ta vara på sig själv, då — då Du är född på nytt. Jajamensan.

⁹⁵ Som jag alltid har sagt: Man tar ett svin, tvättar det grundligt och sätter på det en fin sjömanskostym, eller smoking rättare sagt, på det och skickar ut det dit. Det går direkt till ett gyttehål och vältrar sig. För ser Ni, det skulle inte göra någon nytta. Det är ett svin. Det är dess natur. Att vältra sig är dess natur. Man måste förvandla dess natur och (det) resten av det kommer att ta vara på sig själv.

⁹⁶ Lagg nu märke till, att man måste bli född på nytt, dvs. förvandlad. Det måste bli en förvandling.

⁹⁷ Man säger: "Nåja, broder Branham, jag vet, att just den här kvinnan här borta, å, hon gjorde aldrig någonting fel. Hon är en god kvinna. Eller denne man *så-och-så*, han är en god man. Han gör aldrig någonting. Man vet, att han inte gör någon illa." Det där betyder ingenting. Han kanske är en god granne, men han är inte en kristen förrän han är född på nytt.

⁹⁸ Jesus sa: "Om en människa inte blir född på nytt," Johannes 3, att "hon inte ens kan se Riket." Det där nu, det betyder, se, det betyder att "förstå".

⁹⁹ Man ser på någonting, säger: "Jag ser det bara inte." Man menar, att man inte förstår det.

¹⁰⁰ En människa kan inte förstå, varför folk skriker. En människa kan inte förstå, varför en mänsklig varelses språk skulle förändras och han skulle tala i tungor. Den naturliga människan kan inte förstå, hur en Guds härlighet skulle kunna komma över en människas ögon, så hon skulle se syner och tala om vissa saker för människorna och vad man ska göra, tala om för dem, saker som håller på att ske och särskilda saker, som ska hända, som Herren gjorde för oss här igår kväll till och med. Förstår Ni? Förstår Ni? Det — det naturliga sinnet försöker fundera ut: "Nå, vad gjorde han? Eller vad slags trick använder han? Vilket knep har han?" Att se en människa tala i tungor, skulle de säga. . . Och någon uttyder och talar om precis exakt för en viss lem i Kroppen, vad de har gjort och vad de inte bör göra. Förstår Ni? Förstår Ni? De tror, att det är något slags trick. "De har kommit överens om någonting."

¹⁰¹ De kan inte förstå det, förrän den där människan blir född på nytt. Sedan, då hon är född på nytt, då är hon med i gemenskapen, för hon är en ny skapelse. Den där gamla, misstänksamma, tvivlande personen hon var är död. Nu är hon en ny skapelse. Så, ser Ni, hon behöver inte lägga till någonting till sig, nu, för det kommer automatiskt att läggas till.

¹⁰² Lägg märke till, att man måste födas på nytt. Och då man föds på nytt, kan man inte födas på nytt utan att ha tro. Det är riktigt. Så, ser Ni, på min skiss här har jag själva grunden, tron är grunden för alltihop av det. "För utan tro är det omöjligt att behaga Gud. Den, som kommer till Gud, måste tro att Han är till och att Han lönar dem, som ivrigt söker Honom." Förstår Ni? Det måste han. Och då man är skeptisk mot Bibeln, då man är skeptisk mot att Ordet har rätt, kan man bara lika gärna hålla sig undan, tills man tror det först.

¹⁰³ Vad är synd? Otro. Det finns bara två element, som styr den mänskliga varelsen. Det är antingen tvivel eller tro, det ena eller det andra. Man behärskas av ett, som dominerar ens liv. Hur högt man kan komma, beror bara på hur mycket tro man har.

¹⁰⁴ Men först måste det vara tro. Låt mig stå på den grunden för en stund. Tro, det är nu vad man måste tro. Tro är vad. . . "Tron är verkligheten av det man hoppas på." Det är, man har det redan, då man har tro, för det uppenbaras i tron. "Tron är verkligheten av det man hoppas på.", Hebreerbrevet 11, ser Ni, "beviset". Vad är det? Vilket slags bevis? Ett heligt bevis.

¹⁰⁵ Därför, då man säger: "Broder Branham, jag tror, att Gud är en helbrägdagörare." Ja, om man verkligen tror det

och sedan tar emot Honom som sin helbrägdagörare, och inte ljuger utan faktiskt tror, att genom Hans sår är man helad, finns det ingenting, som kommer att vända en bort ifrån det. Det är en avgjord sak. Nu har man kanske hopp, fortsätter bara att fly till *det här* och fly till *det där*. Men då man har tro, vet man det, för det är beviset. Man har det redan. Jag var . . .

¹⁰⁶ Hur många, någon?, hörde på Oral Roberts i morse, då han predikade i morse, Oral Roberts? Jag — jag hörde honom säga ett eller annat om att det finns en tro, som — för befrielse, att be trons bön om befrielse. Han sa: ”Ta kontakt genom att röra vid radion, ta kontakt genom att röra vid någonting, för att . . .” Mannen gjorde det där, så att det skulle ge människorna någonting, som de kunde lägga sina händer på. Någonting, man säger: ”Nu har jag det, för han sa till mig att röra vid min radio. Jag har det.” Förstår Ni? Nu är det där all right. Men verklig, äkta tro behöver nu inte röra vid någonting sådant. Nu fördömer jag inte broder Oral, inte alls. Han gör ett stort arbete och är en gudfruktig man och jag — jag tycker förvisso mycket om Oral Roberts. Alltför illa, att vi inte har flera av dem.

¹⁰⁷ Men vad jag försöker att säga, är att — att tron inte behöver någonting. Förstår Ni? Tron tror på Guds Ord. För kommer tron av ”att röra vid”? Nej. ”Tron kommer av att man hör, och hör Guds Ord.” Det förankrar den. Den är där. Förstår Ni? Och tron har, som det står, inget avstånd till det. Tro är just nu. Tro är här. Som om det nu vore någon . . .

¹⁰⁸ Den lilla babyn, här om dagen. Den där modern, som syster Kidd och dem talade om, som hade den där lilla babyn med inälvorna ute, utan öppning vid ändtarmen att låta födan passera genom. Den här damen nu, som hörde syster Kidd och dem vittna, trodde att om hon kunde komma i kontakt och jag bad för den där babyn. Nu, ser Ni, ger Gud oss människor . . .

¹⁰⁹ En del av oss har upplevelser med Gud, så — så verkliga att Gud blir precis som om Han ginge här och talade med broder Neville eller någon, som Du är bekant med. Och ibland ber vi de där människorna att be för oss. Det är vad det är meningen, att vi ska göra. Om vi då har tro för att den där mannen eller kvinnan, vem som än ber för oss, talar med Gud, då har vår tro fått tag. Den har fått ett fast grepp. Det är avgjort.

¹¹⁰ Här. Romaren, som gick ut för att träffa Jesus. Och han sa: ”Jag — jag är inte värdig, att Du skulle komma under mitt tak. Det är jag inte. Jag — jag är inte värdig. Och jag — jag . . . Jag — jag anser inte mig själv så. Men”, sa han, ”min son är mycket sjuk. Och om Du bara uttalar Ordet, ser Du, så får min son leva.”

¹¹¹ Vad var det? Avståndet gjorde ingen skillnad. Förstår Ni? För Gud är allestädes närvarande. Gud är allsmäktig. Och överallt, där Gud är, där är allmakten. Och att Gud är

allestädes närvarande, det gör att Gud är överallt, överallt. Förstår Ni? Gud är precis lika mäktig i Tyskland, i Schweiz och nere i Afrika, precis den här minuten, som Han är just här. Å! Var så god!

¹¹² Så nu sa han: "Jag är inte värdig, att Du skulle komma till mitt tak. Uttala bara Ordet!" Vad var det? Det var den romarens tro. Han trodde det.

Och Jesus sa: "Gå Din väg. Din son lever."

¹¹³ Och han gav sig iväg, två dagars resa. Och nästa dag, innan han kom hem, mötte han några av sina tjänare, som kom. Och de sa: "Din son lever."

¹¹⁴ Och romaren var så hänförd, att han sa: "Vid vilken tid på dagen började han bli bättre? Vilken del av dagen?"

Han sa: "Omkring elfte timmen började han bli bättre."

¹¹⁵ Och romaren visste, att det var just vid den tiden, som Jesus sa: "Din son lever.", och han hade trott. Amen.

¹¹⁶ Allsmäktig, allestädes närvarande, allvetande, obegränsad, det är Gud. Så då de ringer ett telefonsamtal och säger: "Bed!" Den där kontakten! Och ens tro har Gud med sig. Det är den, som för bönen och Gud samman på scenen. Bön! Tron byter plats *härifrån* och *hit*. Den för det samman.

¹¹⁷ "Uttala Ordet! Allt jag vill, att Du ska göra, är att säga Ordet, så blir allting all right." Ser Ni, Han måste inte vara där. "Säg bara Ordet!" Varför? Gud är allestädes närvarande. Han är allsmäktig. Han är precis lika mäktig under världen som han är ovanpå världen eller på ena eller andra sidan. Han är Gud. "Och det enda Ni behöver göra, är att bara uttala Ordet.", sa Han.

¹¹⁸ Och nu gör tron resten av det. Tron gör resten. Så man måste ha tron som grundval. Hela kristenheten, allt Du är, allt Du någonsin kommer att vara är baserat på tro på Ordet. Det är orsaken till, att jag tror på Ordet. Förstår Ni?

¹¹⁹ Jag kan inte sätta min tro till någonting annat. Om jag skulle sätta den till församlingen, vilken församling skulle jag sätta den till: en katolsk, luthersk, metodistisk, baptistisk, pingstvänner? Var skulle jag sätta den? Jag vet inte. Allesammans blandar de ihop det och allting annat, vrider på raderna och allting annat.

¹²⁰ Men då jag sätter tro till Hans Ord, är den förankrad. Ingen tolkar Det. Här är Det: SÅ SÄGER HERREN. Då tror jag Det. Där är grunden.

¹²¹ En fin liten doktor här i staden, en av mina kamrater, doktor Sam Adair. Vi har varit pojkar tillsammans. Ni känner allesammans Sam. Och han sa till mig, han sa: "Bill . . ." Sedan den där visionen kom, talade om för honom, var han skulle

bygga sitt ställe, hur det skulle se ut. Gå nu in där, fråga honom någon gång, om inte det där är sant! Två eller tre år innan det skedde, talade om för honom var det skulle vara. Jag sa: "Du kommer nästan att ta det där kvarteret." Och det är bara en sak mellan honom och det och det är det där rehabiliteringsstället. Doktor Adair har resten av det, och apotekaren. Det är alltsammans. Doktor Adair uppfyllde den där precis exakt, den där visionen. Där, en plats, som han sa: "Den kan inte ens röras i tjugofem år. Den är i domstolen."

122 Jag sa: "Doktor, Herren ger den åt Dig för Din ödmjukhets skull."

Han sa: "Jag duger ingenting till."

123 Jag sa: "Du är en sköldpadda. Du har ett skal på utsidan, en skorpa, som det ser ut för Dina vänner här ute, men inuti är Du en präktig pojke. Kom ut ur det där skalet!" Jag sa: "Gud ger den åt Dig."

124 Han sa: "Jag har aldrig tvivlat på Dig, Billy, men det där måste jag tvivla på."

Jag sa: "Gå vidare till Din mottagning!" Och så gick han ut.

125 Nästa morgon ringde han upp mig, sa: "Jag fryser ihjäl."

126 Jag sa: "Vad är det fråga om?" Det var omkring juli. Jag sa: "Vad är det fråga om, doktorn?"

127 Han sa: "Jag har redan köpt stället, Billy. De hade ett möte igår kväll i Boston och jag har redan köpt stället i morse."

Jag sa: "Jag sa det till Dig."

128 Jag var där nere och talade med honom här om dagen, då geväret exploderade i ansiktet på mig. Han sa: "Jag föreställer mig, att jag har berättat det där för tusen människor, som kom in hit, ungefär." Vad är det? Då nu Gud säger någonting, måste det ske.

129 Igår kväll kom några vänner in. De hade hört berättas den där visionen om renen, som hade fyrtyotvå tums horn och silvertip-grizzlybjörnen. Jag vet inte hur många människor, som har kommit till huset, de vill se det där. Jag sa: "Här är måttbandet. Sätt det på hornet!" Han hörde det berättas, innan det skedde. Förstår Ni? Varför? Då Gud säger någonting, måste det ske. Det är orsaken, det är grundat.

130 Här är nu frälsningsplanen. Och om Hans vision då skedde fullkomligt, exakt som de säger att de gör, och den här församlingen vet, att det där är riktigt, hur är det då med Hans Ord? Förstår Ni? Det är säkrare än visionen. Om visionen inte talar som Ordet, då har visionen fel. Men det är Ordet först, för Ordet är Gud. Förstår Ni? Så Han är allestädes närvarande. Han talade det där här och fick det att ske i Kanada. Amen. Ser Ni, Han är allestädes närvarande. All ríht.

¹³¹ Först måste man bli född på nytt. Och då man är född på nytt, har man tro, man tror på Ordet. Ända tills man blir född på nytt, kommer man att argumentera emot Det. Om man bara är religiöst lagd och — och man har litet mänsklig kunskap, att man bör göra rätt för sig, kommer man aldrig att kunna enas med Guds Ord. Man kommer aldrig att göra det. Man måste bli född på nytt. Och pånyttfödelse ger tro. All right. Sedan, då man har fått tro, det här just *här*, t-r-o, tro, då är man bara i tillväxtposition.

¹³² Nu går en massa människor fram till altaret och ber och säger: "Herre, förlåt mig!" Och en mäktig helgelseupplevelse kommer över dem och sådant. Sedan har man det härligt, kommer fram till altaret och ropar. Man går tillbaka, säger: "Pris ske Gud, jag har det." Nej, man har bara börjat komma till ett ställe, där man kan växa. Man har inte gjort någonting än. Förstår Ni? Det enda man har gjort, är att ha lagt grunden.

¹³³ Nu ska man bygga ett hus och man gjuter grunden, säger: "Gosse, jag har det." Förstår Ni? Man har grunden att bygga sitt hus på. Nu måste man bygga ett hus.

¹³⁴ Det är nu där saken, som vi nu ska tala om i förmiddag, kommer in. All right. Ett hus, den här grunden kommer först. Vad är kristenhetens grund? Tro på Guds Ord. Det är ens grund. Sedan börjar man växa. Sedan börjar man, man börjar lägga till till den här grunden.

¹³⁵ Då man nu bygger ett hus, sätter man upp sina stolpar och allting annat. Broder Woods och några av de här snickarna och entreprenörerna här skulle kunna tala om för oss, hur man bygger sitt hus. Förstår Ni? Men jag ska tala om för Er, hur man ska bygga sitt andliga hus, där Gud kan bo. Han vill bo i Dig. Han vill göra Dig lik Honom. Han vill, att Du ska vara reflekterad, reflektera rättare sagt, Hans Varelse.

¹³⁶ Som Ni vet, i äldre tider, då de bearbetade guld, innan de hade smältugn att bränna ut det i, brukade de hamra ut guldet, hamra ut slagget, järnet och kopparen och sådant och bara fortsätta att hamra och vända på det och hamra det. Indianerna gör så där nu, då de hamrar guld och de hamrar det. Vet Ni, hur de kunde veta, att allt järn var borta ur det och all smuts och sådant och slagget var borta ur det? Då den, som hamrade kunde se sin egen spegelbild, som en spegel, i det. Det var så rent och klart, att det reflekterade hamraren.

¹³⁷ Det är så Gud gör. Han tar guldet, som Han har funnit i jorden och Han hamrar det genom Den Helige Ande, vänder på det om och om igen och hamrar, tills (Han får fram) Han ser Sin spegelbild. [Broder Branham klappade i händerna flera gånger genom den här meningen. — Utg.]

¹³⁸ Och det är det, det är meningen att vi ska göra, återspegla Guds Son. Och nu är det meningen, att vi ska utföra Hans

verk. Han sa: "Den, som tror på mig. . ." Johannes 14:7, "Den, som tror på mig, de gärningar som jag gör, ska han också göra." Man börjar återspegla Kristi gärningar.

¹³⁹ Men så många av oss försöker göra Kristi gärningar innan Kristi spegelbild finns i oss. Där är nu felet. Vi finner, att de där sakerna sker. Ni vet det. Jag vet det. Vi ser de där, som snubblar längs vägen. Vi finner skrothögen av predikanter, av kristna, uppstaplade längs vägen, det är för att de inte gick in i det på rätt sätt.

¹⁴⁰ Och det är därför jag är här i förmiddag, det är för att försöka lära den här lilla församlingen, och mig själv, hur vi kan bli den levande Gudens boplats. Hur många skulle vilja vara det? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Den levande Gudens boplats!

¹⁴¹ Här är nu vad vi gör. Vad är det första? Få tro och bli född på nytt. Det lägger grunden.

¹⁴² Sedan, efter att vi lagt grunden, lägger man till det andra till sin grund. "Lägg till till Din tro", sa Petrus här. Lägg till till Din. . . Först har man tro, sedan lägger man till kraft till sin tro. Det här är nästa pelare. Gjut först Din grundval, tron. Lägg sedan till kraft till Din tro!

¹⁴³ Just här slås nu en massa av oss ner. Jajamensan. Ja. "Lägg till kraft till Din tro!" Det där betyder inte bara att leva ett kyskt liv, Ni vet, som kvinna eller man osv. Det där har ingenting att göra med det.

¹⁴⁴ Bibeln säger, vi läser här borta i Lukas Evangelium, där det står: "Kraft gick ut ifrån Honom." Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Om vi ska vara lika Honom, då måste vi ha kraft. Vi måste ha den för att vara lika Honom. Det är den första sången, som jag någonsin älskade, i – i hymnerna, en av de härligaste, var *Att vara lik Jesus*. Nåväl, om jag ska vara lik Jesus, måste jag ha kraft och en kanal, så att den kan gå ifrån mig till människorna. För: "Kraft gick ut ifrån Honom till folket." Kraft! Och innan man kan släppa ut den, måste man ha den först. Har man den inte, kommer den inte ut. Det finns ingenting för den att komma ut ur.

¹⁴⁵ Tänk om någon försökte dra ut kraft ur oss och checken skulle komma tillbaka "täckning saknas"! Förstår Ni? Nej, nej, ingenting att dra från där, checken saknade täckning. Någon, som ser på en som kristen och imorgon ser en hålla igång här ute liksom en syndare, mycket kraft kan inte dras ur det. Förstår Ni? Riktigt.

¹⁴⁶ Kraften måste vara i oss. Och tills vi får kraft. . . Då vi så får sann kraft, kan vi lägga till den till vår tro. Det är nästa vägg i grunden. Först måste man nu ha tro. Tron ensam

kommer inte att göra det. Man måste... Petrus sa: "Lägg sedan till kraft till Din tro!" Man måste ha kraft, för att kunna lägga till den till sin tro.

¹⁴⁷ Nu kan det ju vara, orsaken till att man inte har den, att många församlingar av idag lär, att man inte behöver ha den, eller att dess tid är förbi. "De behöver inte ha den. Det enda man måste göra, är bara att gå med i församlingen. Ja, den tiden är förbi."

¹⁴⁸ Kraft, vem som helst vet, vad ordet kraft betyder, ser Ni, och vi måste ha den. Om kraft gick ut ifrån Honom för att hela kvinnan, som var sjuk, väntar Han Sig samma kraft i Sin Församling, för Han var vårt exempel. Och om Han hade kraft att ge åt människorna, väntar Han sig, att vi har kraft att ge åt människorna. Och vad är kraft? Kraft är styrka, makt.

¹⁴⁹ En del av dem tror inte ens på Guds makt. De säger: "Det där — det — det där är förlegat. Det enda man behöver göra, är bara att sätta sitt namn i boken och bli bestänkt eller begjuten eller döpt eller vad som helst mer. Och det är allt, man behöver göra."

¹⁵⁰ Men Petrus sa här: "Lägg till kraft!" Nu talar Petrus om att bygga Guds Hus, ser Ni, Guds Tempel, göra i ordning det till ett hem. Och sedan man fått kraft, måste man få... Sedan man fått tro, måste man få kraft tillsammans med den. Det är riktigt. Få kraft för hela världen.

¹⁵¹ Jag höll en predikan för ungefär tjugo år sedan, antar jag, om Högvördige Hr. Lilja. Pastor Lilja. Tog den från texten, där Jesus sa: "Tänk på liljan, hur de varken arbetar eller spinner. Ändå säger jag Er, att Salomo i all sin härlighet inte är klädd som en av dem."

¹⁵² Se på liljan! Den kommer långt nerifrån orenheten. Och varenda minut på dagen måste den suga upp ur jorden. Förstår Ni? Och vad gör den med den här kraften den suger upp? Den ger ut den. Den utgör en vacker syn för beundraren. Den öppnar sig för honungen, så att biet kan komma och få sin del. Klagar inte. Den har den bara, till att ge ut. Tänk om biet kom in dit, ingen täckning, ingen honung! Det där lilla biet skulle klia sig i huvudet och säga: "Vad är det där för slags lilja?"

¹⁵³ Om en människa kommer med och försöker finna frälsning, går till den församlingen, som tror att undrens tid är förbi?

¹⁵⁴ Som Jack Coe sa en gång, då han gick till en restaurang och fick en stor fin meny, började läsa den: T-benstek och sådant. Sa: "Jag tar ett T-ben."

"Nja, det var för en tidigare dag. Vi har det inte."

¹⁵⁵ Kunde lika gärna lägga ner matsedeln och gå ut, ser Ni, det är riktigt, för de har ingenting att äta i alla fall. Så man kan lika gärna gå till en restaurang, som har någonting att äta.

¹⁵⁶ Och den andliga människan, som växer, behöver någonting att äta på. Det är Guds Ord. Jag tror på vartenda Ord i Det.

Gud har ett dukat bord, där Guds heliga får
mat

Han bjuder in Sina utvalda: ”Kom och
dinera!”

Med Sitt manna föder Han, Han fyller alla
våra behov

Å, det är ljuvligt att supera med Jesus hela
tiden.

¹⁵⁷ Det är riktigt. Jajamensan. Han har Det. Församlingen har Det, den levande Gudens Församling, som är uppbyggd till denna Kristi kunskaps fullkomliga människa. Nu, nu måste man ha kraft.

¹⁵⁸ Jag sa då, att innan man vet ordet av, är det någon, som älskar att känna doften. Han är inte självisk. Han har doft. Innan han kan avge doft, måste han ha den. Innan han kan ge ut honung, måste han ha den. Innan han kan ge ut skönhet, måste han ha den.

¹⁵⁹ Innan man kan ge ut kraft, måste man ha den. Så lägg till kraft till Din tro! Amen. Förstått? Vi skulle kunna stanna vid det där länge, men vår tid skulle gå ifrån oss. Att lägga till kraft till ens tro. Först är det nu tro, sedan kraft.

¹⁶⁰ Och sedan, för det tredje, lägger man till kunskap. Kunskap, det betyder nu inte världslig kunskap, för den är dårskap för Gud, utan kunskap att döma, döma (vad?) mellan rätt och fel. Hur dömer man det då, om man har kristen kunskap tillsammans med ens kraft och tro? Man dömer om Ordet har rätt eller fel. Och om man kan lägga alla ens trosbekännelser och all sin otro, allting som man gör anspråk på att ha gjort, åt sidan, då har man kunskap till att tro, att Gud inte kan ljuga. ”Låt varenda människas ord vara lögn, men mina vara sanna!” Förstår Ni? Nu håller man på att få kunskap. Det där är suverän kunskap. Man måste inte ha fyra grader i något universitet eller någonting sådant för att få den, för alla de här goda egenskaperna ges till en av Gud, för att placeras på ens tros grundval, så att man kan komma fram till en verkligt levande Gudsmänniskas gestalt. Jajamensan.

¹⁶¹ Lägg till, lägg till kunskap, för, Hans Ords kunskap. Man måste tro det på det här sättet. Som att man bör tro idag, att . . . och acceptera det, att undrens tid inte är förbi. Kunskap, att det Gud har lovat, kan Gud utföra.

¹⁶² Abraham trodde det där. Och då han var hundra år gammal, vacklade han inte genom otro ifråga om Guds löfte. Se, hur löjligt det där Ordet såg ut! Här är en man, hundra år gammal, som väntar på att ett barn ska födas in i hans hem av en nittio år gammal kvinna. Förstår Ni? Nästan femtio år efter hennes fruktsamhets tid, hade levat tillsammans med henne sedan hon var en — en ung flicka eller tonåring. Och här är

han, hans livsström var död. Och Saras moderliv var dött. Och allt hopp är ute, vad hopp beträffade. Men ändå, tvärtemot hoppet, trodde han på hoppet, för han hade kunskap, att Gud kunde hålla allt, som Han hade lovat.

¹⁶³ Då Du nu får det så, lägg då till det där till Din tro! Då Du har sann kraft, lägg till den till Din tro! Då Du kan gå ut på gatan här, leva som en kristen, handla som en kristen, vara en kristen, lägg till det till Din tro! Då Du har kunskap . . .

¹⁶⁴ Man säger: "Nja, jag vet nu inte, om *det här* Skriftstället är alldeles riktigt. Här är nu Apostlagärningarna 2:38, jag vet inte, hur man ska få det att stämma med Apostlagärningarna 28:19. Det vet jag inte." All right. Lägg inte — lägg inte till någonting, för du har inte fått den än. Förstår Du? Vad ska Du göra? För Du har ännu inte fått kunskap nog av Gud, till att veta, att Bibeln inte motsäger Sig själv. Lämna det ifred! Säg inget mer om det! Förstår Du? Lämna det ifred!

¹⁶⁵ Men då Du kan se, att Skriften inte är motsägelsefull, så att Du kan säga det och kan se, att genom Guds uppenbarelse är hela Ordet skrivet i hemligheter och bara Guds kunskap kan uppenbara Det, då Du sedan får säga, interpunktera vartenda Guds Ord med ett "amen", lägg då till det till Din tro!

¹⁶⁶ Å, Du håller på att bli en riktigt bra människa nu. Förstår Du? Du kommer upp, ser Du. Med vad? Med tro, sedan med kraft, sedan kunskap. Ser Du, hur det bygger upp den här människan? Du kan se, att det inte — inte går att komma undan det. Det här är sättet att få Kristi gestalt fullt ut. Jajamensan.

¹⁶⁷ Att döma, döma rätt. Döma om det är rätt eller fel, att lita på Guds Ord. Döma om det är rätt eller fel, om jag bör tjäna en trosbekännelse eller tjäna Gud. Döma om det är rätt eller fel, om jag bör bli född på nytt eller ansluta mig till en församling. Då börjar Du. Döma rätt, då predikanten säger: "Undrens tid är förbi." Bibeln säger: "Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet." Vilket ska Du nu tro på?

¹⁶⁸ Då Du säger: "Jag ska ta Gud." Nu säger Du inte det bara för att säga: "Ja, jag — jag tar det.", från Ditt hjärta bara. Utan någonting i Dig, Din tro tränger ut där. Var så god! Din tro säger: "Jag vet, att Han är densamme. Amen. Jag har bevittnat, att Han är densamme. Det finns ingenting, som kan ta det ifrån mig. Jag vet, att Han är verklig." Amen. Lägg då till detta till Din tro! Lägg ner det på grundvalen! Kommer upp nu, kommer raka vägen upp mot Riket. Har kommit någonstans nu. All right.

¹⁶⁹ Nästa sak nu, som predikanten kommer att säga till Dig och många människor säger det: "De här sakerna, som man läser i Bibeln, de var för en annan tid. Nu ska jag säga Dig varför. För att vi inte behöver de där sakerna idag. Vi

behöver det inte. Förstår Du? Vi borde inte det. Vi behöver inte praktisera de där sakerna, gudomlig helbrägdagörelse. Vi behöver inte praktisera tungotal i församlingen för – för att hålla ordning i vår församling. Och vi gör inte *detta*”.

¹⁷⁰ Vi ska komma till det där. Jag har ett Skriftställe nedskrivet här borta om det där, ser Ni, om vi bör göra det eller inte, nu.

¹⁷¹ Men här sa han: ”Jag vet inte. Vi bör inte göra det där idag. Det enda jag tror vi bör göra, vi bör lära oss att tala fint inför människorna. Vi bör gå och låta en psykiater testa vårt sinne för att se efter, om vi kan duga till ett ämbete, om vår IQ är tillräckligt hög för det och – osv. så där. Jag tror. . . Och vi har de största församlingarna. Vi bygger upp vår organisation.”

¹⁷² Vi bygger inte någon organisation. Jag är inte här i förmiddag för att bygga en organisation. Kristus sände mig aldrig för att bygga organisation. Kristus sände mig, för att bygga upp individer till Jesu Kristi gestalt, så att de kan vara Andens kraftstation och boplatz genom Hans Ord. Genom Hans Ord, ser Ni, bygga upp individen till det. Inte bygga en organisation till ett större samfund, utan bygga individer till Guds söner och döttrar. Det är idéen. Förstår Ni? Lägg till kraft till Din tro, lägg till kunskap till Din kraft. Nå, nu kommer Du någon vart.

¹⁷³ Då de nu börjar säga: ”Nja, vi behöver inte acceptera det där idag.” Det behöver Ni visst! Det måste vara så.

¹⁷⁴ Skrifterna kan inte ljuga. ”Och De är ingen privat tolkning”, säger Bibeln. Tro det bara så, som det är skrivet där! Förstår Ni? Man måste ha de där sakerna. Och det enda sättet man någonsin kommer att kunna få dem på, är att få himlafödd kunskap. Och himlafödd kunskap kommer att stadfästa Ordet. Förstår Ni?

¹⁷⁵ Man måste tro, inte låtsas-tro det. Inget av det där är låtsas-tro, ser Ni, om man försöker säga: ”Jag har det.” Var inte en svart fågel, som sätter påfågelsfjädrar i sig, ser Du, för de faller av direkt. De har inte vuxit in där av naturen. De är bara instuckna.

¹⁷⁶ Jag tänker på där David sa där i 1:a Psalmen: ”Han ska bli lik ett träd, som är planterat vid vattenfloder.” Du vet, det är skillnad på att vara planterad och att vara utsatt, nerstucken. Liksom det gamla ek-trädet, det har planterats, det väver sig ner och får bra tag. En liten gammal käpp, som är nerstucken där, man vet inte, vad som ska ske med den. Har inga rötter. Den har ingen grundval. Förstår Ni?

¹⁷⁷ Det är som en del människor, som kommer från en predikantskola eller någonting, ser Ni. Har inte. . . ”Tja, doktor *så-och-så* vigde mig till predikant.” Spelar ingen roll, vad det där var.

178 Kristus födde Dig in i det, ser Du, förstår Du, genom Din tro. Förstår Du? Du är pånyttfödd och född in i det. Och då, sedan du har fötts in i det, är det här de saker Han väntar Sig, att Du ska lägga till. Fortsätt bara att lägga till dem! Nu går vi raka vägen nedför banan.

179 Nu kommer det att vara en sak till ifråga om den här kunskapen, som vi kanske ska tala om, gudfruktig kunskap. Förstår Ni? "Har Bibeln i den här tiden förlorat Sin mening?" Ser Ni, en massa människor, de säger Er det, att Bibeln faktiskt inte menar det där. Om Gud vakar över mig och tillrättavisar mig i min synd, och om jag är en Guds son, gör Han det. Han gör så med Er, söner och [Blankt ställe på bandet. — Utg.] döttrar. Då Ni gör någonting fel, tillrättavisar Han Er. Om då Gud är så noga ifråga om Er, att Han vakar över Er och tillrättavisar Er, hur mycket mer har han inte gjort det med Sitt Ord, som är vårt exempel, som är Han själv!

I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud.

Och . . . blev kött och bodde ibland oss . . .

180 Ordet är uppenbarelsen av Jesus Kristus, Bibeln säger så, Kristus, som uppenbaras i Sitt Ord. Och om Han har vakat över Dig, då Du överträtt dessa lagar, fördömer Han Dig för det, hur mycket mer har Han inte vakat över Sin lag, som fördömer Dig! Amen.

181 Gå vidare, gosse, tala inte om det där för mig!

182 Jag tror på Den Helige Andes äkta kunskap. Den Helige Andes kunskap kommer alltid att interpunktera Ordet med "Amen". Då Du får de där sakerna, som ser ut att motsäga varandra i Bibeln, så sätt Dig ner och studera det under bön, så där. Och innan Du vet ordet av, börjar Den Helige Ande flytta in. Efter en stund ser Du, att det stämmer överens och där har Du det. Förstår Ni? Det är kunskap.

183 En del av dem säger: "Nåväl, nu säger Bibeln, att Han är densamme igår, idag och i evighet."

184 Och församlingen säger: "På sätt och vis är Han densamme." Aj-aj! Aj-aj! Just där kom Du över klyftan. Förstår Du? Jajamensan. Nej, min herre. Han är densamme. Jajamensan.

185 "Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet." Det finns ingen skillnad alls i Honom. Han bor i Sin Församling, gör samma sak. "En liten tid", som jag citerade för en stund sedan, "en liten tid och världen ser mig inte mer, ändå ska Ni se mig." För Han sa: "Jag ska vara med Er, till och med i Er, till världens ände." Åter sa Han: "De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra." Åter sa Han: "Jag ska vara Vinträdet. Ni ska vara grenarna." Och grenen lever bara av Vinträdet Liv.

Vad som än är i Vinträdet kommer ut genom grenen. Glory! Så: "Kristus, densamme igår, idag och i evighet." Det alstrar Herren Jesu Kristi Liv. Amen.

¹⁸⁶ Kunskap, inte världslig (den resonerar). All slags världslig kunskap resonerar. Förstår Ni? Men tron har ingen reson. Gud uppenbarar för en, att en *viss särskild* sak ska ske, varenda vetenskapsman i världen skulle kunna säga till en: "Det är tvärt emot. Det skulle inte kunna hända." Man tror det i alla fall. Förstår Ni? Jajamensan. Den resonerar inte. Bibeln säger: "Vi kullkastar resonemangen." Man resonerar inte med tron. Tron har ingen reson. Tron vet, var den är någonstans. Tron handlar. Tron håller fast. Den kan inte flytta sig. Ingenting kan rubba den. Jag bryr mig inte om, vad som än säger *det här, det där, det andra*. Den flyttar sig inte alls. Den stannar där, väntar, väntar, väntar, väntar. Gör ingen skillnad. Den står kvar där.

¹⁸⁷ Gud talade om för Noa, att de här sakerna kommer att ske. Han trodde det. Förstår Ni? Gud talade om för Moses, att de här sakerna kommer att ske. Han trodde det. Gud talade om för lärjungarna, att vissa saker skulle ske: "Gå dit upp vid Pingsten och vänta!" De stannade kvar just där. Jajamensan. All right.

¹⁸⁸ Kunskap nu, inte världslig kunskap nu, utan det är fråga om himmelsk kunskap. Och himmelsk kunskap, då Gud är all kunskaps källa och Gud är Ordet, om man då har fått himmelsk kunskap, tror man på Ordet och man resonerar om vad som helst enligt Ordet.

¹⁸⁹ Och den här skatteprocessen, som församlingen har varit med om, jag har varit med om, rättare sagt. En av männen sa till mig en gång i ett litet förhör. Sa, att jag sa . . . "De kunde inte finna någonting felaktigt." Och så började de . . .

¹⁹⁰ Jag sa: "Nå, om det då inte finns något felaktigt, varför låter Ni mig inte vara ifred?" Förstår Ni? Förstår Ni? Och jag gick vidare och talade om några Skriftställen för honom.

¹⁹¹ Han sa, en stor, förnäm man med en cigarrett i sin hand, han sa: "Herr Branham, jag är bibelstudent."

Jag sa: "Jag är glad att höra det."

¹⁹² Han sa: "Nu vill jag veta vad den här vidskepelsen, Ni tar betalt för de här näsdukarna Ni skickar ut, den där lilla vidskepelsen att be över näsdukarna och skicka ut dem, de där 'smorda kläderna', som Ni kallar dem, 'kläder'." Han sa: "Så Ni tar betalt för de där."

Jag sa: "Nej, sir. De kostar ingenting."

Och han sa: "Nåväl, ifråga om den här vidskepelsen."

¹⁹³ Jag sa: "Ni kallar det för vidskepelse, sir. Ni sa till mig för några minuter sedan, att Ni var bibelstudent."

Han sa: "Det är jag."

194 Jag sa: "Citera Apostlagärningarna 19:11 för mig!" Kunskap! Han fångade sig själv i det, försökte byta samtalsämne. Jag sa: "Citera sedan Johannes 5:14 för mig!" Kunde inte göra det. Jag sa: "Sedan Jakobs brev 5:14." Han kunde inte göra det. Jag sa: "Känner Ni till Johannes 3:16?" Förstår Ni? Kunskap, smart, värld! Men då . . .

195 Han sa: "Men, herr Branham, Ni försöker handlägga det här fallet med hjälp av en Bibel. Vi handlägger det med hjälp av landets lagar."

196 Jag sa: "Sir, är inte landets lagar grundade på Bibeln? Då är det rättvisa." Amen! Förvisso.

197 Kunskap, inte världslig. Andlig kunskap om Ordet, att veta vad Gud sa, göra vad Gud sa, det är rätt. Så om Du har det och kan tro alla de här sakerna, att Han är densamme i alla de här sakerna, som Ordet säger är sant, interpunkterar Du varenda en med ett "amen". Det är all right. Lägg till det där till Din tro! Det är all right. Ja.

198 Om någon försöker säga Dig, att: "Bibeln har förlorat sin kraft. Det finns ingenting sådant som dopet i Den Helige Ande." Nä-nä. Lägg inte till det där! Det kommer inte att fungera. Det kommer att ramla av. Liksom att sätta lera på en sten, det kommer inte att hålla. Den kommer att falla i smulor.

199 Sedan säger folk till Dig: "Man kan inte lita på Bibeln idag. Var försiktig nu! Gå inte och tro på det där! Det kan inte vara sant." Man har hört det där hela tiden. Litet ordspråk: "Man kan inte lita på Bibeln." Tja, om — om Du har fått det i sinnet, så — så försök inte att lägga till det, för det kommer inte att fungera. Hela byggnaden kommer att rasa ihop just där.

200 Den måste muras ihop av Den Helige Ande. Jag menar hållas ihop, murbruket som förseglar den. Och samma sak, som förseglar den . . . Du vet, liksom . . .

201 En vulkaniserad slang håller alltid längre än bara en gammal påklistrad lapp. Litet värme kommer åt en gammal lapp på ett däck, då det där däcket blir litet varmt, man kör litet fort, innan man vet ordet av, kommer den att smälta loss. Jajamensan. Förstår Ni?

202 Och det är det, som är felet med en massa människor idag. De försöker klistra sin kunskap på en världslig kunskap med litet gammalt världsligt klister och då provningarna kommer: "Nja, kanske jag hade fel." Förstår Ni? Och luften går, man är tom på några minuter. Allt ens ropande och hoppande upp och ner hjälpte en inte. Människorna ser en tillbaka i samma göl igen. Förstår Ni? Det är riktigt.

203 Men om Du stannar kvar där med tillräckligt av Den Helige Andes värme, tills den gör Dig och slangen till ett. Så

ska det vara. Du och slangen blir ett. Då Du stannar kvar där tills Du och vartenda Guds löfte blir ett, lägg då till det till Din tro! Om Du inte gör det, lägg inte alls till det!

Man säger: "Man kan inte lita på Ordet." Försök inte lägga till det!

204 Man säger: "Löftena här inne, om dopet i Den Helige Ande, var bara till för de tolv apostlarna.", som en del församlingar säger idag, försök inte lägga till det! Det är så deras grundval är, helt söndersmulad. Förstår Ni? Liksom Ussia blev, igår kväll, då han såg den här mannens grundval, som han litade på, helt söndersmulad, slagen med spetälska, den var usel. "Bara för de tolv apostlarna", nu, "bara de tolv apostlarna."

205 Jag var ner till broder Wright. . . Jag tror de är där bak någonstans. En kväll var det en predikant där nere, jag talade just då, fyra eller fem predikanter tillsammans. Den här predikanten reste sig upp och sa: "Nu ska jag tala om en sak för Er, kära människor. Å, jag tycker Ni är fina människor."

206 Jag sa, jag sa till någon, jag sa: "Det — det är en, som sitter just där. Se upp!"

207 Så Junior Jackson, där bak, hade just avslutat sitt tal. Och han sa . . . Predikade om Guds nåd. Oj, oj!

208 Han höll på att brinna upp, där han väntade. Han kom upp där och han försökte förstå. "Nu vill jag säga, att herr Branham här, det ska jag säga Er, är en antikrist." Och han började så där, hela kvällen.

209 En del av predikanterna började. . . Jag sa: "Vänta en minut. Säg nu ingenting, bröder! Han är ensam och vi är en hel hög." Jag sa: "Låt honom bara vara, nu. Det var mig, han hackade på." Jag ville så gärna ha det själv, så jag visste inte, vad jag skulle göra. Förstår Ni?

210 Så han sa: "Herr Branham är en antikrist." och han fortsatte att säga allting, Ni vet, om det. Han sa: "Han sa där: 'Ett dop i Den Helige Ande.'" Han sa: "Bibeln säger, att det var bara tolv, som fick Den Helige Andes dop." Talade om gudomlig helbrägdagörelse: "Bara de tolv apostlarna hade gudomlig helbrägdagörelse." Han sa: "Vi talar där Bibeln talar och är tysta där Bibeln är tyst." Jag väntade, tills han hade rabblat på där i ungefär en halvtimme.

211 Jag sa: "Vänta bara en minut! Jag skrev ner så många här." Jag sa: "Ge mig en chans att svara på några!" Och då jag kom upp, sa jag: "Den där herrn, han sa att Han 'talade där Bibeln talade' hans församling gjorde det, 'och var tyst där Den var tyst.' Ni är vittnen allesammans. 'Ja.'" Jag sa: "Nu sa han: 'Det var bara tolv, som fick Den Helige Ande.' Min Bibel säger, att det var etthundratjugo, i första omgången." Amen! Kasta ut den där sortens kunskap, ser Ni, som Han försökte med!

212 Jag sa: "Då antar jag, att Paulus inte fick Den Helige Ande, då han sa, att han fick Den." Förstår Ni?

213 Jag sa: "Nere i . . . Då Filippus gick ner och predikade för Samarierna. De hade blivit döpta i Jesu Namn. Det var bara det, att Den Helige Ande inte hade kommit över dem. Och de sände och fick tag i Petrus och Johannes, som kom ner och lade händerna på dem och Den Helige Ande kom över dem. Jag antar, att det var bara de tolv?"

214 Jag sa: "I Apostlagärningarna 10:49, då Petrus var på taket och hade sett visionen att de skulle gå upp till Kornelius. Medan Petrus ännu talade dessa ord, föll Den Helige Ande över dem, som hörde Ordet." Jag sa: "Bibeln talar fortfarande. Var är Din församling?" Den är tillbaka bland de tilltänkta. Det är riktigt. Förstår Ni?

215 Jag sa: "Gudomlig helbrägdagörelse, Du sa: 'Bara de tolv apostlarna hade gudomlig helbrägdagörelse.' Bibeln säger, att Stefanus gick ner till Samaria och kastade ut djävlar och helade de sjuka och det blev stor glädje i staden. Och han var inte en av de tolv. Han var inte apostel. Han var diakon." Amen. Amen.

216 Jag sa: "Och Paulus var inte en av de tolv, som var i övre salen, och han hade helbrägdagörelsens gåva."

217 Jag sa: "Se bara på helbrägdagörelsegåvorna! Och längre fram, trettio år senare, var han fortfarande i Korintierbrevet och förordnade om helbrägdagörelsens gåva i Kristi Kropp." Oj, oj!

218 Den sortens kunskap, nu, som Du lär Dig ur någon bok, är det bäst att Du kastar ut i soptunnan. Kom till den här kunskapen! Då Gud sa: "Han är densamme igår, idag och i evighet", säg: "Amen." Jajamensan. Jajamensan. Inte för de tolv, det är till för alla. Då Du får den sortens tro, då Din tro interpunkterar det, alltsammans, med ett "amen", säg då: "All right.", lägg till det till den!

219 För det fjärde. Vi kommer att bli tvungna att skynda oss, för jag är bara . . . Det känns bara så gott att stå här och tala om det. Amen. [En broder säger: "Vi njuter av det." – Utg.] Ja. För det fjärde . . . Tack!

220 Lägg till "måttlighet". Oj, oj! Vi har kommit till måttligheten. Nu har Du fått tro, först, måste ha den till att börja med. Sedan lägger Du till kraft till Din tro, om det är rätt slags kraft. Sedan lägger Du till kunskap, om det är rätt slags kunskap. Nu ska Du lägga till måttlighet.

221 Måttlighet betyder inte: "Sluta dricka alkohol.", här heller. Nej, nej. Måttlighet betyder inte alkoholiskur, inte i det här fallet. Det här är biblisk måttlighet, Den Helige Andes måttlighet. Det där är bara en av köttets lustar, men vi talar om Den Helige Andes måttlighet. Det betyder hur man ska styra sin tunga, inte vara en skvallerkärning, hur man ska styra sitt humör, inte ilska till så fort någon talar emot en. Oj, oj!

222 Gosse, en hel del av oss kommer att falla av innan vi kommer igång, eller hur? Förstår Ni? Sedan undrar vi, varför Gud inte är i Sin Församling och gör under och sådant, som de brukade göra. Jajamensan. Förstår Ni?

223 Lägg till de här sakerna! Lägg till måttlighet till det! Å, måttlighet, hur man ska svara i vänlighet, då vrede talas till en. Någon säger: "Ni, Era frimicklar där nere!" Hoppa inte ut och rulla upp ärmarna nu! Förstår Ni? Inte det. Utan tala med gudfruktig kärlek, måttlighet, vänlighet! Är det så, Ni vill vara? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Då Du blir irriterad, så irritera inte tillbaka! Låt Honom vara Ditt exempel!

224 Då de sa: "Om Du är Guds Son, så förvandla de här stenarna till bröd!", kunde Han ha gjort det och visat, att Han var Gud. Men Han hade måttlighet. Då de kallade Honom "Beelsebub", sa Han: "Jag ska förlåta Er för det." Är det riktigt? De slet fulla händer av skägg från Hans ansikte och spottade Honom i ansiktet och sa: "Kom ner från korset!"

225 Han sa: "Fader, förlåt dem! De vet inte ens, vad de gör."

226 Då Han hade gåvan, Han visste allting, för i Honom var Guddomens fullhet kroppsligen. De hade sett Honom göra under genom att tala om för folk, vad det var för fel med dem osv. så där. De satte en trasa runt Hans huvud så där, för Hans ögon och slog Honom i huvudet med en käpp och sa: "Profetera, tala om för oss, vem som slog Dig! Så ska vi tro på Dig." Förstår Ni? Han hade måttlighet.

227 Om Du nu har det så, lägg till det till Din tro! Om Du fortfarande brusar upp och talar oförskämt och bråkar och stimmar och håller på, nä-ä, Du har ingen... Du kan inte lägga till det, för det kommer inte att låta sig läggas till. Förstår Du? Det kommer inte att vulkanisera sig. Man skulle inte kunna ta en gummibit, Ni vet, och vulkanisera ihop den med ett järnstycke. Det fungerar bara inte. Nej, det måste vara flexibelt, precis som gummit är. Förstår Du? Och då Din tro och Din måttlighet blir samma slags Den Helige Andes måttlighet, som Han hade, då vulkaniserar den sig med Honom. Du läggs till till den.

Då Din kraft är lik Hans kraft, då kommer den att läggas till till den.

228 Då Din kunskap är lik Hans kunskap: "Jag kommer för att göra Din vilja, o Gud." Förstår Du? Med Faderns Ord besegrade Han varenda djävul. Himlar och jord ska försvinna, men inte Ordet. Förstår Du? Då Du har fått den sortens kunskap, kommer den att vulkanisera sig med Din tro.

229 Då Du får den rätta sortens måttlighet, som Han hade, kommer den att vulkanisera sig. Om Du inte har den, bara en människo-gjord halvvägs, berusad tro, måttlighet, rättare sagt: "Å, jag borde slå ner honom, men — men kanske det är bäst,

att jag inte gör det, för de kanske sätter mitt namn i tidningen om det." Det är inte den sortens måttlighet Han talar om. Försök inte lägga till det där! Det kommer inte att fungera. Men då Du verkligen, med ljuvligheten från Ditt hjärta, kan förlåta varenda människa, tåga, låta det vara förgånget, ser Du, då kommer den att vulkanisera sig. Du kan lägga till den till Din tro. Huitt!

²³⁰ Inget under, att församlingen kommer så till korta. Är inte det riktigt? Inget under. Om jag skulle säga: "Omvänd Er och låt Er döpas, säger Bibeln, i Jesu Kristi Namn!" Och en strikt treenighetslärare tror inte på det, säger: "Den där gamle antikristen! Han är en Jesu Namn. Han är en Jesus Only." Se upp, gosse, jag vet inte hur det är med Din måttlighet just nu. Förstår Du? Varför kommer Du inte och säger: "Låt oss resonera om det här tillsammans, broder Branham! Jag skulle vilja höra Det Här förklarad."? Förstår Du? Sedan komma ner och lyssna till Det. Och då ställs Det rakt framför Dig, och så går Du bort. Vi ska – vi ska komma till det om bara några minuter, i "gudsfruktan", ser Ni. Men då Du – då Du flyger upp, vill hoppa på varenda förhastad slutsats, nå-ä, det är – det är inte så det ska vara. Förstår Du? Du har inte biblisk måttlighet än, då Du gör så, vet inte hur man ska svara. Så om Du har allt det här, kan Du lägga till det till Din tro.

²³¹ Sedan, därefter, för det fjärde, vill Du lägga till tålmod till Din tro. Om Du har tro: "verkar den tålmod", säger Bibeln. Förstår Du? Så *det här* är tålmod. Det är nu nästa sak, som kommer att bygga den här gestalten. Du vet, Gud har rejält material i Sin Byggnad.

²³² Ser Du, hur vi kommer till korta, broder, syster? Förstår Du? Ser Du varför, var vi är någonstans? Jajamensan. Förstår Du? Vi har härlighet, har rop och sådant, för att vi har tro. Men då vi kommer fram till de här sakerna *här*, kan Gud inte bygga oss till den gestalten. Förstår Ni? Han kan inte. Han kan inte bygga upp oss till någonting sådant. Vi har alla de här andra sakerna. Vi faller, glider av med det. Förstår Ni? Han kan inte bygga Sin Församling.

²³³ Tålmod med vad? Vilket slags tålmod? Det första är att ha tålmod med Gud. Om Du har verklig, äkta tro, kommer Du att få verkligt, äkta tålmod, för tron skapar tålmod. Då Gud säger någonting, tror man det. Det är alltsammans. Man har tålmod.

²³⁴ Säg: "Nå, jag bad Honom att hela mig igår kväll och jag är precis lika sjuk i förmiddag." Oj, oj! Vilket tålmod?

²³⁵ Gud sa till Abraham och tjugofem år senare fanns det inte ett enda tecken. Han trodde fortfarande. Han hade tålmod med Gud. Mm-mmm.

²³⁶ Ställ alltid Honom framför Dig! Låt Honom vara nästa hinder! Du kan inte hindra Honom, så håll bara Honom framför Dig! ”Han sa så och det kommer att ske.” Förstår Du? Håll Honom framför Dig! Det är riktigt.

²³⁷ Noa hade tålmod. Ja. Noa hade verkligt, gudfruktigt tålmod. Gud sa: ”Jag tänker ödelägga den här världen med regn.”, och Noa predikade i hundra-tjugo år till. Massor av tålmod. Inte ens dagg föll från himlen. Det var ingenting. Precis lika dammigt, som det någonsin hade varit, i hundra-tjugo år, men han hade tålmod.

Så Gud provar ens tålmod. Det är riktigt. Gud provar dem.

²³⁸ Sedan Han hade sagt till Noa, sa Han nu: ”Noa, jag vill, att Du ska fortsätta och komma in i arken. Jag ska föra in djuren dit och jag — jag vill, att Du ska komma in. Klättra högt upp, nu, så att Du kan titta ut genom takfönstret! Jag vill, att Du ska gå in dit nu. Jag vill, att Du ska säga till de här människorna: ’I morgon kommer det att ske, det jag har predikat i hundra-tjugo år.’ All right, gå ner dit och tala om det för dem!”

²³⁹ Vad var första tecknet? Noa gick in i arken. Det var inget regn. Noa gjorde sig i ordning och tog på sig regnkappan och allting, så att han kunde titta ut då och då. Gjorde sig i ordning. Men nästa dag. . .

²⁴⁰ Jag tror, att han kanske hade berättat för sin familj och sina sonhustrur och alla de där, sagt: ”Oj, oj! I morgon kommer Ni att få se någonting Ni aldrig har sett. För hela skyn kommer att vara svart. Och åska och blixtar kommer att äga rum. Guds stora svärd kommer att ljunga över skyn. Han kommer att fördöma den här skaran syndare, som har förkastat oss i dessa hundra-tjugo år. Vänta bara och se, Ni!” Förstår Ni?

²⁴¹ En del av de halvvägs troende, Ni vet, som står och hänger och aldrig kommer in, Ni vet. Man — man har dem fortfarande, som Ni vet. Så de — de kom fram, sa: ”Tja, den gamle mannen kanske har haft rätt, så vi ska gå upp och vänta några dagar eller vänta några timmar i morgon och se.”

²⁴² Nästa dag, i stället för ett svart moln här kom solen upp precis som den alltid hade gjort. Noa tittade ut. Sa: ”Hallå där, det finns inget moln.”

²⁴³ Den där mannen kom fram, han sa: ”Åhå, jag visste, att Du var en av dem. Ser Du, Du står och hänger här uppe.”

²⁴⁴ ”Nåväl, förlåt mig, sir. Ha-ha. Kanske jag — jag — jag bara, Du vet, bara entusiastisk, Du vet. Liksom, ser Du. Ha-ha-ha.

²⁴⁵ Men Noa, han hade tålmod. Sa: ”Om det inte kom idag, kommer det att vara här i morgon.” Varför? Gud sa så.

”När sa Han det till Dig, Noa?”

²⁴⁶ ”För hundra-tjugo år sedan. Jag har kommit så här långt, så jag väntar bara här nu.” Förstår Ni det där? Efter ett tag. . .

247 Vi finner, att Gud har kommit så här långt i väntan på Församlingen också, men Den kommer att vara där. Oroa Dig inte! Han lovade det.

248 Väntade hela denna tid på en uppståndelse. Det kommer att bli en. Oroa Dig inte! Gud lovade det. Vänta bara tålmodigt! Om Du somnar in, det kommer inte att... Du kanske får ta en liten lur, innan det sker, men Du kommer att vakna upp vid den tiden. Han lovade det, ser Du. En lur, ser Du, som vi kallar en dödens lur, Du vet. Det vi kallar död, bara en liten lur eller att sova i Kristus. Ingenting sådant som att dö i Kristus. Liv och död existerar inte tillsammans. Förstår Du? Vi tar oss bara en lur, en lur, som våra vänner inte kan väcka oss ur. Han är den Ende, som kan väcka. "Han kommer att ropa och jag kommer att svara Honom.", sa Job. Job har sovit i fyra tusen år nu. Oroa Dig inte! Han kommer att — han kommer att vakna upp. Oroa Dig inte! Han väntar fortfarande.

249 Noa väntade. Den fjärde dagen gick. Inget regn. Det är all right. Det kommer att ske.

250 Jag kan höra fru Noa komma och säga: "Pappa, är Du sä...?"

"Prata inte så där!"

251 Han hade tålmod, för han hade tro. Jajamensan. Han hade kraft. Han hade kunskap, att Gud hade rätt. Han hade tålmod. Han flög inte upp och sa: "Tja, jag vet inte, vad det är, alltsammans. Jag har förlorat all min popularitet där ute." Nej, nej. "Folk bryr sig inte om mig längre. Jag ska gå dit ut och börja om på nytt igen." Nej, nej. Han hade tålmod. Gud lovade. Gud kommer att göra det. Gud kommer att göra det, för Gud sa så.

252 Och jag kan se hans son komma och säga: "Pappa, Du vet..." Strök med handen över hans långa gråa hår, Ni vet. Och han var hundratals år gammal, som Ni vet, där han satt. Han sa: "Jag vet, att Du är en gammal patriark. Jag — jag älskar Dig, pappa. Men skulle det kunna vara möjligt, att Du kunde ha haft litet fel?"

"Nej, då. Nej."

"Varför?"

"Gud sa så!"

253 "Mjaa, pappa, det är sex dagar vi har suttit här uppe. Suttit här uppe i den här stora, gamla, torra arken, som står just här. Och den är helt bestruken med beck, inifrån och ut. Och vi har byggt på den i alla dessa år. Och Du stod här ute och predikade, tills Du blev gråhårig och flintskallig. Och här är Du här uppe nu och försöker säga *det-och-det*. Och människorna skrattar och kastar ruttna tomater mot sidan på den. Se där, vad Du håller på att göra! Å, Du vet..."

”Ha tålmod, min son!”

”Är Du säker?”

”Det kommer att regna!”

Hans sonhustru sa: ”Far, Du vet . . .”

”Det kommer att regna!”

²⁵⁴ ”Men vi har väntat alla dessa år. Vi har förberett oss. Och Du sa till oss, att det kommer att regna, för en vecka sedan. Och vi är här inne och dörrarna är stängda allesammans och här går vi omkring här inne och solen bara gassar rakt ner, som den gjorde förut.”

”Men det kommer att regna!”

”Hur vet Du det?”

”Gud sa så!”

²⁵⁵ Då vi nu får det så, lägg till det! Men om Du inte har det så, försök inte lägga till det! Det kommer inte att fungera. Det kommer inte att fungera för helbrägdagörelse. Det kommer inte att fungera för någonting annat. Förstår Ni? Det måste blanda sig med samma material det vulkaniseras med. Det är riktigt. Måste lägga till det. Tålmod med Guds löfte. Jajamensan. Noa trodde det. Och han hade tålmod med Gud i hundra-tjugo år.

²⁵⁶ Moses, han hade tålmod med Gud. Jajamensan. ”Moses, jag har hört mitt folks rop. Jag har sett deras lidande. Jag kommer ner för att befria dem. Jag ska sända Dig ner.”

²⁵⁷ Och den lilla kontrasten där mellan honom och Gud och Gud visade honom Sin härlighet. Han sa: ”Här går jag.” Då han en gång hade sett Guds härlighet, ser Ni, hade han tro.

Han sa: ”Vad är det, Du har i Din hand, Moses?”

Han sa: ”En stav.”

Han sa: ”Kasta ner den!”

Den förvandlades till en orm. Han sa: ”Oj, oj!” Han började . . .

²⁵⁸ Han sa: ”Ta upp den, Moses! Om jag kan förvandla den till en orm, kan jag förvandla tillbaka den igen.”

²⁵⁹ Å! [Broder Branham klappar i händerna tre gånger — Utg.] Amen! Om Gud kan ge mig ett naturligt liv, kan Han ge mig ett andligt Liv! Om Gud kunde ge mig den första födelsen, kunde Han ge mig den andra Födelsen! Amen! Om Gud kan hela *det här* genom gudomlig helbrägdagörelse, kan Han låta det uppstå igen till Sin ära på den yttersta dagen. Det är riktigt.

²⁶⁰ ”Jag kan kasta ner den här staven och förvandla den till en orm. Jag kan förvandla den tillbaka till en stav. Ta upp den vid svansen!”

261 Moses sträckte sig ner och fick tag i den. Där var den, en stav. Han började lägga till kunskap där. Förstår Ni?

"Hur står det till med din hand nu, Moses?"

"Ingenting."

"Stick in den i Din barm!"

262 "All right. Vad är det. . ." Vit av spetälska. "Å, Herre, titta på min hand!"

"Stick tillbaka den i Din barm, Moses!"

263 Han stack tillbaka den *så där*, den förvandlades precis liksom. . . Han började bara lägga till dem *så här* då, ser Ni. Jajamensan.

264 Han kom dit ner. Och den första kontrasten. . . Han kom ner dit. Kom ut där och sa: "Herren Gud har sagt: 'Låt mitt folk gå!' Faraos, jag vill, att Du ska veta det här. Jag har kommit som en Guds representant. Du måste lyda mig."

265 Faraos sa: "Lyda? Vet Du, vem jag är? Jag är Faraos. Lyda Dig, en slav?"

266 Han sa: "Du kommer att lyda mig eller förgås. Du kan göra antingen eller, vilket Du vill." Varför? Han visste, vad han talade om. Han hade en fullmakt. Han var där nere. Han talade med Gud. Han hade tro. Han visste, var han stod.

"Du vill, att jag ska lyda Dig? Ut härifrån!"

"Jag ska visa Dig."

"Visa mig ett tecken!"

Han kastade ner en stav, den förvandlades till en orm.

267 "Å," sa han, "det där billiga trollkarlstricket! Kom hit en minut! Kom hit, Jannes, Du och Jambres, kasta ner Era stavar!" De kastade ner dem och de förvandlades till en orm.

268 Han sa: "Nu, Ditt billiga stycke, kommer Du hit ner till mig, en egyptier, en Egyptens faraos. Och Du kommer hit ner med några av Dina billiga trollkarlstrick, några av dina tricks.", Ni vet, tankeläsning. Ni vet, vad jag menar. Jag hoppas Ni läser om det. "Mental telepati eller någonting, ser Du, ja, kommer hit ner med någonting sådant." Han sa: "Nåväl, vi kan göra samma sak, som Du gör."

269 Vad var Moses? Han sa Inte: "Å, herr Faraos, jag — jag är ledsen, sir. Jag ska vara Din slav." Neej, då.

270 Han stod stilla. Amen. Stannade kvar där. Gud sa, inget tvivel alls i hans hjärta: "Tyst nu! Jag ska visa Dig någonting." Då man har gjort exakt vad Han har sagt, att man ska göra och det verkar ha gått fel, stå då stilla, var tålmodig!

271 Moses sa: "Du vet, då jag lade på den där grunden, var det tålmod lagt på den, så jag kommer bara att vänta och se, vad Gud kommer att göra."

272 Där var de gamla ormarna, krälade runt och flåsade och väste åt varandra. Innan man visste ordet av, gick Mose orm: "Glufs, glufs, glufs.", och glufsade i sig allesammans. Han hade tålamod.

De, som väntar på Herren, ska förnya sin styrka,

De ska svinga sig upp med vingar som en örn.

Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Förstår Ni? Ja.

De ska springa och inte vara trötta, gå och inte svimma.

Ser Ni, vänta bara på Herren! Ha tålamod! Förstår Ni? Jajamensan.

273 Sedan skulle Israel tas ut. De stora kontrasterna kom och Moses väntade.

274 Sedan kom han ut i öknen. Det är bara en resa på tre eller fyra dagar. Det är bara fyrtio engelska mil från där han gick över där, raka vägen tvärs över dit de gick över igen. Men Moses väntade fyrtio år i öknen. Tålamod. [Broder Branham skrattar. — Utg.] Amen. Det är riktigt. Han väntade fyrtio år. Å! Jajamensan.

275 Och vi bör ha tålamod med varandra också. Förstår Ni? En gång. . . Vi blir — vi blir så otåliga på varandra. Vi tror, att vi måste vara som Moses. Moses hade tålamod med folket. Se, det var det, som orsakade, att de inte gick över. Förstår Ni? Om man försöker göra någonting. . .

276 Liksom jag har försökt att överbringa det här Budskapet till tabernaklet, för att se till att varenda medlem i tabernaklet blir *Det här*. Det är svårt att göra det. Jag har försökt ha tålamod, det är trettiofyra år. Förstår Ni? Ha tålamod! Kvinnorna kortklipper fortfarande sitt hår, fortfarande precis det samma. Men ha bara tålamod! Förstår Ni? Ha bara tålamod! Vänta! Måste. Om Du inte har det, försök inte bygga på det här *här* nere! Ha tålamod!

277 Till och med en gång, då den där upproriska människoskaran var så otålig, att de fick Moses att göra någonting, som var fel. Men ändå, då det kom till en kraftmätning, Gud fick nog av deras beteende. Han sa: "Skilj Dig från dem, Moses! Jag ska dräpa hela skaran av dem och börja om på nytt."

278 Han kastade sig själv i gapet och sa: "Gud, gör inte det!" Vad? Tålamod med människorna, som gjorde uppror mot honom.

279 Jag undrar, om vi skulle kunna göra det? Om Du inte kan det, försök då inte bygga på *det här*, för det — det förändras inte, ser Ni. Det var så den första vulkaniserades in i *det här*

och det är så varenda en av dem måste vulkaniseras. Om Ni inte gör det, kommer Ni inte fram till denna gestalt, som den levande Guden bor i, om Ni inte har tålmod, tålmod med varandra. All right.

²⁸⁰ De hebreiska barnen hade tålmod. Visst hade de det. Gud hade lovat dem, sagt till dem: "Böj Er inte ner för någon bild!" Men de hade tålmod. De sa: "Vår Gud kan. Men det oaktat kommer vi inte att böja oss för Din bild." Tålmod, då han visste, att Gud kommer att låta honom uppstå i den yttersta tiden igen.

²⁸¹ Det här livet betyder inte så mycket, då allt kommer omkring. Förstår Ni? Gud kommer att låta det uppstå igen i den yttersta tiden. Men då det blir fråga om att böja sig för en bild, gör vi inte det. Nu ger vi kejsaren vad kejsaren tillhör, men då det blir så, att kejsaren hindrar Gud, kommer Gud först.

²⁸² "Gud sa: 'Böj Er inte för den där bilden! Och jag kommer inte att göra det. Vår Gud kan befria oss. Om Han inte gör det, kommer jag ändå inte att böja mig för bilden.'"

Han sa: "All right, där är ugnen."

²⁸³ "Tja", sa han, "å, jag antar, att det kommer att regna våldsamt i natt och släcka alltsammans." Men det gjorde det inte. Fortfarande tålmodig.

²⁸⁴ Nästa morgon, då de fördes ut inför rätten, satt Nebukadnessar där. Han sa: "All right, pojkar, är Ni redo att komma ihåg mig som Er kung?"

"Visst! Må Du leva evinnerligen, o konung!"

"Böj Er nu för min bild!"

"Å, nej!"

²⁸⁵ "Nåväl, Ni kommer att brinna upp. Ni är visa män. Ni är duktiga. Ni har varit oss till stor hjälp. Ni har varit en välsignelse för vårt rike. Kan Ni inte förstå, att jag inte vill göra det här? Men jag har gjort ett tillkännagivande här, och det måste göras. Jag vill inte kasta in Er dit. Å, män, vad är det med Er?"

²⁸⁶ "Jag vet, att det där låter all right. Men vår Gud kan befria oss. Men det oaktat . . ." Hade tålmod.

²⁸⁷ Började gå uppför rampen. Den ene tittade på den andre. "Det är all right. All right." Hade tålmod. Gick ett steg, Gud var inte där. Två steg, Han var inte där. Tre steg, fyra steg, fem steg, fortsatte bara att gå, ändå var Han inte där. Och han klev rätt in i den brinnande ugnen. De hade tålmod. Men Han var där. Förstår Ni? Precis lagom mycket eld träffade dem för att bränna av deras bojor från deras händer och fötter. Och sedan, då de kom till botten av gropen, var Han där. Förstår Ni? De hade tålmod.

²⁸⁸ Daniel på samma sätt. Daniel hade tålmod. Förvisso. Han tänkte inte ge upp. Neej, då. Vad gjorde han? Han öppnade de

där fönstren och bad i alla fall. Det var ett Guds krav. Han hade tålmod. Han väntade på Gud, då han visste, att Gud kunde hålla Sitt Ord. De kastade honom i lejongropen, sa: "Vi ska låta lejonerna äta upp Dig."

²⁸⁹ Han sa: "Det är all right." Han hade tålmod. Varför? "Tja, jag har väntat hela den här tiden på Gud. Om jag måste vänta några tusen år till, ska jag uppstå igen i den yttersta tiden. Så ha tålmod, vänta!"

²⁹⁰ Paulus hade tålmod. Visst hade han det. Titta, vad Paulus måste göra! Tala om tålmodighet!

²⁹¹ Hur var det med människorna vid pingsten? Så länge de hade ordern: "Vänta tills", ser Ni, "vänta tills Ni blir beklädda med Kraft!" Hur länge? De hade inga frågor, hur länge det skulle dröja. De fick bara svaret: "Vänta tills!"

²⁹² De gick dit upp och sa: "All right, pojkar, kanske Den Helige Ande kommer att vara över oss och vi får vår uppgift om femton minuter från nu." Femton minuter gick, ingen. En dag gick, nej, två, tre, fyra, fem, sex, sju.

²⁹³ En del av dem kunde ha sagt: "Hallå, tror Ni inte, att vi redan har Den?"

"Nej, nej, nej, nej." Så ska det vara. Nej. Det är riktigt.

²⁹⁴ "Det är bäst, att Ni kommer ut, pojkar." Djävulen sa: "Ni – Ni – Ni vet, att Ni redan har, det Ni vill ha. Fortsätt, börja med Er verksamhet!"

²⁹⁵ "Nej, nej, nej. Vi har Det inte än. För Han sa: 'Det kommer, det som skulle ske i den yttersta tiden: Med stammande läppar och andra tungomål ska jag tala till detta folk och det här är Vilan, som jag sa.', ser Ni, Jesaja 28:19." De sa: "Det här är – det här är Det, Ni – Ni ska få Det då . . . Å, vi kommer att veta, då Det kommer. Vi kommer att veta, då Det kommer. Vi kommer att känna igen Det: 'Faderns löfte'." Där väntade Han nio dagar. Och sedan, på tionde dagen: "Vi var där." De hade tålmod att vänta.

²⁹⁶ Om Du nu har den sortens tålmod, sedan Gud har gett Dig ett löfte och Du ser det i Bibeln: "Det är mitt.", så vänta! Om Du har den sortens tålmod, så lägg till det till Din tro! Och ser Du, hur högt du kommer nu? Du kommer ända upp *hit* nu. All right. Urvisaren håller på att komma runt också, eller hur? All right. All right. Lägg till det här till Din tro!

²⁹⁷ Håll alltid Honom framför Dig och kom ihåg, att det var Han, som lovade. Det var inte jag, som lovade. Det var inte pastorn, som lovade, eller broder Neville. Det var inte någon annan predikant, som lovade. Det var ingen präst eller påve. Det var ingen jordisk människa. Det var Gud, som gjorde löftet och Gud kan hålla allt Han har lovat. All right. Om Du har den sortens tro, så Du vet, att Gud lovade det, säg: "Broder

Branham, jag är sjuk. Jag är i fruktansvärt stort behov av helbrägdagörelse." Ta emot den! Det är en gåva given till Dig, jajamensan, om Du kan tro. "Nåväl", säger Du, "jag tror verkligen." Glöm det då! Det är alltsammans. Alltsammans är över. Förstår Du?

²⁹⁸ Ha tålmod, om Du har tålmod. Om Du inte har det, ramlar Du av av den här Byggnaden här, ser Du. Det kommer att riva ner hela resten av den, den där enda saken. Måste ha det. Lägg inte till det, för det kommer att rasera Din byggnad, om Du inte har tålmod, om du inte har kraft till att lägga till det Du säger, att Du har, till Din tro. Och om Du inte har någon tro och försöker lägga kraften på den, kommer den att bryta ner Din tro. Förstår Du? Man säger: "Tjaa, vänta nu en minut! Kanske allt det här är ett misstag i alla fall. Kanske Gud inte är Gud. Kanske det inte finns någon Gud." Ser Du, det kommer att bryta itu hela saken. Förstår Du?

²⁹⁹ Men om Du har äkta tro, lägg då äkta kraft på den, sedan äkta kunskap, sedan äkta måttlighet, sedan äkta tålmod. Förstår Du? Du rör Dig raka vägen uppför banan. All right.

³⁰⁰ För det femte, lägg till gudsfruktan! Oj, oj! Gudsfruktan ska läggas till. Vad betyder gudsfruktan? Jag tittade i fyra av fem lexikon och kunde inte ens finna, vad det betyder. Till sist var jag nere hos broder Jeffries, där fann vi det i en — i ett lexikon. *Gudsfruktan* betyder "att vara lik Gud". Oj, oj! Sedan Du har fått tro, kraft, kunskap, måttlighet, tålmod, var då lik Gud! Huiitt!

³⁰¹ Du säger: "Det kan jag inte göra, broder Branham." Joo då, det kan Du.

³⁰² Låt mig bara läsa några Skriftställen här, bara en minut! Matteus 5:48. Vi ska ta det här och se hur det låter. Matteus 5:48 och se efter, om det är meningen, att Du ska vara lik Gud. Som Du vet, säger Bibeln: "Ni är gudar." Jesus sa så. Varför? All kraft, allting, som är i Gud, är i Dig. Matteus 5:48: "Var. . ." Jesus talar, i Bergspredikan.

*Var därför f-u-l-l-k-o-m-l-i-g-a, (Vad är det?)
fullkomliga, precis som Er Fader . . . i himmelen är
fullkomlig!*

³⁰³ Du kom långt upp *hit* nu, innan Du blir ombedd att göra det där. Alla de här sakerna måste läggas till först. Sedan, då Du kommer hit upp, har Han bett Dig att nu vara fullkomlig, gudfruktig, Guds söner och döttrar. Det är riktigt. Så många saker jag skulle kunna säga ifråga om det!

³⁰⁴ Låt oss slå upp Efesierbrevet 4 och ta reda på här också, i Efesierbrevet, vad det sägs om den här saken, om hur vi bör — om hur vi bör göra. Efesierbrevet, 4:e kapitlet och början på 12:e versen. Efesierbrevet 4 och början på 12:e versen. All right. Låt oss börja här uppe på 11:e versen!

Och han gav en del till apostlar och en del till profeter...

305 Kommer Ni ihåg igår kväll? Försök inte ta den andres ämbete! Förstår Ni?

... och en del till evangelister och en del till pastorer... och en del till lärare,

306 "För att fullkomna Gud"? Står det så? [Församlingen säger: "Nej." – Utg.] Fullkomna vad? ["De heliga."] Vilka är de heliga? De helgade. Amen. De, som började *här* nerifrån.

... fullkomna de heliga till tjänstens arbete (Jesu Kristi tjänst), till Kristi kropps uppbyggelse (för att uppbygga, bygga upp Den, uppbyggelse) till dess...

Tills vi alla kommer in i trons och... Guds Sons kunskaps enhet och till den fullkomliga människan, till vissheten, (oj, oj), till Kristi fullhets gestalts mått.

307 "Fullkomlig" kräver gudsfruktan. Du måste lägga till gudsfruktan till din tro. Ser Du, Du börjar *här* nere med kraft. Sedan går Du till kunskap. Sedan går Du till måttlighet. Sedan går Du till tålmod. Nu är Du framme vid gudsfruktan. Gudsfruktan! Oj, oj! Vår tid rinner iväg. Låt oss se! Men Ni vet, vad gudsfruktan betydde. Ni har sjungit den *här* sången:

Att vara lik Jesus, att vara lik Jesus,

På jorden längtar jag att vara som Han.

Genom hela livets resa från jorden till Härligheten

Ber jag bara, att få vara som Han.

308 Det är gudsfruktan. Då han blev slagen på ena sidan av ansiktet, vände Han den andra till. Då Han blev bryskt tilltalad, talade Han inte. Han förargade inte tillbaka. Förstår Ni? Gudfruktig, sökte alltid en enda sak: "Jag gör alltid det, som behagar Fadern." Förstår Ni? Jajamensan. Alltid. Det är gudsfruktan. Förstår Ni?

309 Sedan Du har kommit *härifrån, hit, hit, hit, hit, hit*, kommer Du nu in i en Guds sons fulla gestalt. Men Du måste ha *det här* plus allt *det här* och Du kan inte ens börja, förrän Du får *det här*.

310 Kom nu ihåg den svarta fågeln med påfågelsfjädrar! Glöm inte honom! Förstår Ni? Försök inte lägga till det, förrän Du faktiskt är född på nytt! För Du, det kommer inte att fungera och Du – Du kan inte få det att fungera. Det kommer att komma till *detta* eller *det här*, det kommer att falla sönder någonstans.

311 Men då Du kommer *hit* ner, en äkta pånyttfödd duva, då lägger Du inte till någonting. Det lägger till sig till Dig, ser Du, kommer upp, all right, kommer fram till fullkomligheten nu. All right.

312 Sedan, för det sjätte, låt oss lägga till, säger Bibeln *här*, lägga till broderlig kärlek... broderlig välvilja. Det där är nu en fin

sak, just här, den sjätte, sjunde. All right. Lägga till broderlig välvilja. All right. Då vi kommer fram till det, broderlig välvilja, sätt Dig själv i hans ställe i frågan. Nu säger man . . .

³¹³ ”Min broder syndade mot mig”, sa Petrus. ”Ska jag förlåta honom”, sa han, ”sju gånger om dagen?”

Han sa: ”Sjuttio gånger sju.” Förstår Ni?

³¹⁴ Broderlig välvilja. Ser Du, om en broder nu är alldeles i olag, var inte otålig på honom! Förstår Du? Nej. Förstår Ni? Var snäll mot honom! Gå i alla fall!

³¹⁵ Någon sa för inte så länge sedan, sa: ”Hur kan Du tro på de här sakerna på det sättet Du gör och ändå gå till Assemblies of God och Oneness, alla de andra?” Lagg då dit broderlig välvilja, ser Ni! Förstår Ni? Förstår Ni? Hoppas, att en dag, ser Ni, ha tålmod med honom, ser Ni, måttlig, lid med honom, kunskap att veta, vad han tror på, kom ihåg, det är i hans hjärta, det är vad det är. Kraft i Dig att låta det gå ut med vänlighet, ödmjukhet mot honom och ha tro för att Gud en dag kommer att föra honom in. Förstår Ni?

³¹⁶ Broderlig välvilja, den sjunde saken. En, två, tre, fyra, fem, sex, sju. [Broder Branham knackar på svarta tavlan sju gånger. — Utg.] Det sjunde, ser Ni. Sedan, nu kommer Du.

³¹⁷ Nästa sak sedan, lägg till godhet, som är kärlek. Det är toppstenen. En vacker dag, i församlingen . . .

³¹⁸ Var nu snäll och låt det bli känt på bandet och överallt: Jag lär inte ut det här som en lära, det jag kommer att säga nu. Utan jag vill bara visa Er, med Guds hjälp, att vad det verkligen är, det är att den första Bibel, som Gud någonsin skrev, var Zodiaken i skyn. Den börjar med Jungfrun. Den slutar med Leo, Lejonet. Och då jag kommer fram till det där Sjätte och Sjunde Inseglet, kommer Ni att finna, att då det där andra Inseglet öppnades, var Zodiak-tecknet för den platsen Kräftan, den korsade fisken. Och att det är kräftans tidsålder vi lever i nu uppenbaras. Och nästa sak Inseglet rev av, Det uppenbarade Leo, Lejonet, Kristi andra Tillkommelse. Han kom först till jungfrun. Nästa gång kommer Han som Leo, Lejonet. Jag kommer att föra det här till . . .

³¹⁹ Nu vet jag inte, om jag kommer att få tid i förmiddag. Jag ska göra så gott jag kan, att visa Er att de här stegen är i pyramiderna, precis exakt, den andra Bibeln Gud skrev. Enok skrev dem och satte in dem i pyramiden.

³²⁰ Och den tredje, Gud fullkomnas alltid i det tredje, då gjorde Han Sig själv till Sitt Ord.

³²¹ Här, kom nu ihåg det, i pyramiden . . . Jag antar, att många av Er soldater osv. var i Egypten. Pyramiden har ingen topp på sig. Har aldrig haft. Kröningsstenen och allting annat har de, men ändå . . .

322 Om Du har en dollarsedel i Din ficka, titta på dollarsedeln, så ska Du finna, att på högra sidan har den en örn med den amerikanska flaggan. Och det står "Förenta Staternas" insegel. På andra sidan har den pyramiden med en stor, mäktig toppsten och ett människoöga. På den här sidan står det: "Det mäktiga inseglet". Nåväl, om det här är den mäktiga nationen, varför skulle inte det här mäktiga inseglet vara dess egna nationsinsegel? Gud får dem att vittna, vart de än går.

323 Jag talade med en doktor en gång och han kritiserade mig hårt ifråga om gudomlig helbrägdagörelse. Stod på gatan. Han sa: "Herr Branham, Ni förvirrar bara människorna." Han sa: "Det finns ingen helbrägdagörelse, bara genom medicinen."

324 Jag vände mig händelsevis om, såg på hans tecken på bilen, hade den där ormen på en påle. Jag sa: "Då är det bäst, att Ni tar bort det där tecknet från Er bil, för Ert eget tecken vittnar om, att Gud är en helbrägdagörare."

325 En riktig doktor tror på det. Det där är de där kvackarna. Jajamensan. Ormen på en påle! Moses lyfte upp ormen på en påle. Han sa: "Jag är Herren, som helar alla Era sjukdomar." Och de tittade på den där ormen, för att få gudomlig helbrägdagörelse. Och ändå vittnar de emot den, fastän deras eget tecken vittnar emot dem. Huitt!

326 Här säger vår nation de saker de säger och har roligt åt de här sakerna, och deras egna pengar, deras valuta, vittnar, att hela universums insegel är Gud. Ser Ni det där ögat, som sitter där uppe, ovanför det där, på den där dollarsedeln? Det är det mäktiga inseglet.

327 Den sattes aldrig upp på pyramiden. De kunde inte förstå varför. Toppstenen förkastades, Huvudet, Kristus. Men Den ska komma en dag.

328 I byggandet nu, kraften... Då man bygger det här monumentet, bygger den här gestalten, ser Ni, börjar det med grundstenen. Tro, kraft, kunskap, måttlighet, tålmod, gudsfruktan, broderlig välvilja. Vad gör det nu? Så de väntar på Huvudstenen, som är kärlek, för Gud är kärlek. Och Han styr och Han är styrkan i varenda en av de här sakerna. Det är riktigt. Jajamensan.

329 Just *här* inne, just *här* inne, ser Ni att jag har, mellan alla dessa verk här inne och här kommer de här små vågorna. Vad är det? Den Helige Ande, som kommer ner genom Kristus, ser Ni. Den Helige Ande! Den Helige Ande är över allt *det här*, svetsar samman det här, bygger (en vad?) en fullkomlig Församling, så att Toppstenen kan fullborda Den.

330 Vad har det gjorts igen? Det är uppenbarat genom Sju Församlingstidsåldrar och sju Församlingsbudbärare.

³³¹ Började *här* borta. Var grundades Församlingen först? Var grundades Pingstförsamlingen först? Av Paulus i Efesus, Den efesiska Församlingstidsålderns stjärna, Efesus.

³³² Den andra Församlingstidsåldern var Smyrna. "Kraft." Irenaeus, den store mannen, som upprätthöll Paulus' Evangelium.

³³³ Nästa Församlingstidsålder var Pergamus, som var Martin. Martin var den store mannen, som stod kvar. Paulus, Irenaeus, Martin.

³³⁴ Sedan i Tyatira kom Columba. Minns Ni? Här är det, utritat precis *där*. Columba. Efter Columba... Den mörka medeltiden kom in där.

³³⁵ Sedan kom Sardes, som betyder *död*. Luther. Halleluja! Sedan då? Vad kom sedan, efter Sardes, Luther?

³³⁶ Sedan kom Filadelfia. "Gudsfruktan." Wesley, helgelse! "Den rättfärdige lever genom tro.", sa Luther. Helgelse genom Wesley.

³³⁷ Sedan kom den broderliga välviljan in genom Laodicea. Och vi tror, att Elias andra tillkomsts mäktiga Budskap, i den yttersta tiden, ska svepa över landet.

³³⁸ Var så god, sju församlingstidsåldrar, sju steg. Gud, som bygger Sin Församling, är som en person in i en individ, in i Sig Slälv. Härligheten, Guds Kraft, som kommer ner genom *det här* och svetsar ihop Det. Därför vet inte pingstfolket, som utelämnar lutheranerna, utelämnar wesleyanerna osv., vad de talar om. Ser Ni, de levde i *den här* delen av templet. Det är på det viset, en del människor kan komma upp så där högt och falla av. Men det finns en äkta del av det där, som fortsätter att få den där byggnaden att bestå. "Jag ska återupprätta.", säger Herren.

³³⁹ Kommer Ni ihåg *Brudeträdet*? Minns Ni predikan om *Brudeträdet*? De åt upp Det, men Han beskar det. De fick samfundsgrenar, Han skar bort dem. De upprättade en församling till, samfundsgrenar, Han skar bort den. Men det där Trädets kärna fortsatte att växa. "Och vid aftontiden ska det bli ljust." Förstår Ni? Det var då Kristus, Den Helige Ande, kom. Jesus kommer ner och sätter Sig som Församlingens Huvud då och Han kommer att återupprätta den här Församlingen, som är Hans egen Kropp. *Där* inne är Kroppen.

³⁴⁰ Och sättet, som Gud väntar Sig, att vi som individer ska växa på, sättet Han har fått Sin Församling att växa på. Varenda Församlingstidsålder, Den blir en enda stor Församling. Förstår Ni?

³⁴¹ Av *de här* människorna fordrades inte, vad som fordrades av *de här* människorna. Av *de här* fordrades inte, vad som fordrades av *de här*. Förstår Ni? Men Han uppfostrade Sin

Församling på samma sätt. Han uppfostrade Sin — Sin Församling på samma sätt, som Han uppfostrar Sitt folk. Så Petrus säger här först sju saker: tro, kraft, (förstår Ni, det går uppåt), kunskap, måttlighet, tålmod, gudsfruktan, broderlig kärlek, lägg till broderlig välvilja och sedan Guds kärlek. Den Helige Ande, Kristus i Den Helige Andes person, kommer över en i det sanna dopet i Den Helige Ande och man får alla de här goda egenskaperna förseglade i sig. Då bor Gud i ett Tabernakel, som kallas Byggnaden, den levande Gudens bostads levande Tabernakel.

³⁴² Då en människa äger den här sortens saker, då kommer Den Helige Ande över henne. Det spelar ingen roll, Du kanske talar i tungor, Du kanske efterapar vilken gåva som helst, som Gud har. Du kanske gör det. Men tills *de här* goda egenskaperna kommer in i Dig, är Du fortfarande utanför trons verkliga, sanna grund. Men då de här goda egenskaperna växer in och Du la till det till det där, då är Du ett levande monument. Du är en levande gud, som rör sig.

³⁴³ Men, som Ni vet, hedningarna, de böjer sig för en avgud, en inbillad gud. Och på inbillningens sätt tror de, att den där inbillade guden svarar dem. Det är hedendom. Det är Rom-ism. De böjer sig för alla sorters helgon och allting annat. Och de har Sankta Cecilia, en husgud, och så många andra liknande saker. De böjer sig för det där och tror faktiskt på det där på inbillningens sätt. Vilken — vilken avbildning det är av den sanne, levande Guden.

³⁴⁴ Men då vi, inte på inbillningens sätt, faller på knä för en levande Gud, en levande kraft, en levande kunskap, ett levande tålmod, en levande gudsfruktan, en levande Kraft, som kommer från en levande Gud, gör det en levande människa till en levande avbild i Guds gestalt. Vad gör hon? Samma saker som Jesus gjorde, går på samma sätt som Han gick, gör samma saker, som Han gjorde. För det är ingen inbillning. Det finns en realitet, som bevisar.

³⁴⁵ Förstår Ni, vad jag menar? Ser Ni, hur de här goda egenskaperna, det här byggnadsmaterialet, stämmer överens med budbärarna till Församlingstidsåldrarna, med Församlingstidsåldrarna? En vacker dag ska vi nu ta vart och ett av de här orden och studera ut dem och visa, att det bevisar det. Det går ihop, alltsammans. Visst. Förstår Ni? Oj, oj! Så underbart det där är, ser Ni, att förstå vad det — vad det åstadkommer.

³⁴⁶ Det där är nu Huset, som Gud bor i. Inte en byggnad med en stor klocka högst upp på det och ett högt torn. Förstår Ni? ”Men en Kropp har Du berett åt mig.”, en Kropp, som Gud kan bo i, Gud kan vandra i, Gud kan se i, Gud kan tala i, Gud kan arbeta i. Amen! Guds levande medverkan, Gud som går på två fötter, i Dig. Glory! ”Den rättfärdiges steg är förordnade

av Gud.”, Gud vandrar i Dig. ”För Ni är skrivna brev, lästa av alla människor.” Och om det Liv, som var i Kristus, är i Dig, kommer Du att föra det Liv, som Kristus förde.

³⁴⁷ Som jag alltid har sagt. Ta saven ur ett persikoträd, och om man kunde flytta den genom en transfusion in i ett äppelträd, skulle äppelträdet bära persikor. Visst. Förvisso skulle det det. Hur grenarna än ser ut, har det äppelträdssav i sig, ser Ni, eller vad slags träd det nu är. Förstår Ni? Tar sitt liv från äppelträdet, tar ut alltsammans och ger det ett — en savtransfusion och tömmer över från persikoträdet till äppelträdet. Vad sker? Det kommer inte att bära flera persikor. Förstår Ni? Neej, då. Det kommer det inte. Om persikoträdets liv kommer in i äppelträdet, rättare sagt, kommer det inte att bära äpplen mer. Det kommer att bära persikor, ser Ni, förstår Ni, för det har det livet i sig.

³⁴⁸ Nåväl, ta oss, som inte är någonting annat än en vild gurka, en dumbom, ser Ni, och det är ingenting med oss, för vi är allesammans döda i synd och överträdelser. Vi är allesammans i den sortens förhållanden. Och då vi själva kan falla på knä, ge upp oss själva, tills Gud tar Sin transfusionslang, Jesu Kristi Namn, för: ”Det finns inget annat Namn under Himmelen, genom vilket människan kan bli frälst.” och överför Kristi Liv till oss. Då har vi *den här* sortens tro, den tro som Kristus hade. Och Kristi tro var inte grundad på de där fariseerna eller sadduceerna eller på deras grytor, kittlar och pannor och deras reningar. Den var grundad på Guds Ord, amen, så mycket att Kristus var Ordet, Ordet blev kött. Och då vi sedan kan bli så transfuserade med Hans Kraft, att vi dör från vårt eget tänkesätt och vår tro blir en äkta tro, halleluja, då transfuseras Kristi Liv in i oss. Vi blir levande Guds skapelser, en boplats som Den Helige Ande kan sända Sina strålande välsignelser ner igenom och vi är i Kristi gestalt.

³⁴⁹ Jesus sa: ”Är det inte skrivet? Ni fördömde mig, för att jag sa: 'Jag är Guds Son.' Är det inte skrivet, att: 'Ni är gudar.' Säger inte Er egen lag så?” Liksom Moses, liksom Elia, liksom de där profeterna, som levde så nära Gud, att Gud bara överförde Sig själv rätt in i dem. Och de talade, inte de själva utan Gud. ”Tänk inte på vad Ni ska säga, för det är inte Ni, som talar. Det är Fadern, som bor i Er, han står för talet.” Hans Ord är inte hans egna, för hans liv, han är död.

³⁵⁰ Om man dör, tar man ut blodet ur människan, man balsamerar henne. Felet med det är, att en massa av dem aldrig blev balsamerade. Om man tar ut blodet ur en människa, är det slut med henne. Så det enda man gör, är att sätta tillbaka ett annat blod i henne. Hon kommer att leva igen. Man tog ut hennes blod.

³⁵¹ Och nu har vi satt in Jesu Kristi Blod, ser Ni, och det ger Jesu Kristi tro, Jesu Kristi kraft, Jesu Kristi kunskap,

Jesu Kristi måttlighet, Jesu Kristi tålmod, Jesu Kristi gudsgruktan, Jesu Kristi broderliga välvilja och Guds kärlek, som är Jesus Kristus. Han är Huvudet och styr Dig. Och Dina fötter är grunden, tron. Amen! Styrd av Huvudet, tar . . . ? . . . Var så god! Där är Guds fullkomliga människa, då hon äger de här goda egenskaperna.

³⁵² Så Gud framställer Sin Församling som en Brud, en kvinna. Gud framställer Sin Församling som en Brud. Och liksom Han för varje individ att bli Hans son, för att gå in i den där Bruden, har Han också fört Bruden genom de här tidsåldrarna, [Broder Branham knackar på sin svarta tavla sju gånger. — Utg.] tills Han för den här enda fullkomliga Församlingen in i *detta*.

³⁵³ Mina fötter rör sig. Varför? För att mitt huvud säger så. Nu kan de inte röra sig som min hand, för det är mina fötter. Luther kan inte göra de saker, som vi gjorde, det kan inte metodisterna heller, för de var någonting annat. Förstår Ni? Fötterna rör sig för att huvudet säger så. Och huvudet säger aldrig: "Nu, fötter, ska Ni bli hand. Öron, Ni ska bli ögon." Förstår Ni?

³⁵⁴ Utan i varje tidsålder har Gud placerat de här sakerna i Sin Församling och gett mönstret för det genom att visa, att varje individ har de här, äger de här kvaliteterna. Och *Den här* varelsen, då den är färdig, är Guds Församling, som går i Bortryckelsen. Och *den här* varelsen, också färdig, är en Guds tjänare i Guds Församling, som går i Bortryckelsen. Glory! Förstår Ni, vad jag menar? Var så god! Där är hela saken.

³⁵⁵ *Här* kom en man, Paulus, och la grunden. Irenaeus började hålla *det här* på den. Den näste höllde på *det här*. Den näste höllde på *det här*. Den näste *det där* och *det där* och *det där*, och så vidare, tills det kommer fram till den sista tidsåldern. Men vad är det? Det är samme Ande.

³⁵⁶ Samme Ande, som bor i mig, säger: "Händer, sträck Er efter den där lådan!" Samme Ande säger: "Fötter, ta ett steg!" Förstår Ni, vad jag menar?

³⁵⁷ Så hela ens varelses gestalt regeras och styrs av de här sakerna men den kan inte styras fullständigt, förrän den fullständigt besitter de här kvaliteterna.

³⁵⁸ Har Du någonsin hört det här? Låt mig nu säga Dig det här! Och var riktigt. . . Lyssna noga till det här! Förstår Du? En kedja är inte starkare än sin svagaste länk. Det är riktigt. Den är inte starkare än sin svagaste länk.

³⁵⁹ Hur starkt *de här* än är uppbyggda, *det här* är uppbyggt, om den har en svag länk, är det där den går sönder. Och den är inte starkare än sin svagaste länk. [Broder Branham hänvisar till sin ritning på svarta tavlan. — Utg.] Om Du nu äger, Du säger, att Du har *det här*, *det här*, *det här*, du har inte *detta*, är det där den går sönder. Om du har *det här* och inte har *det*

där, kommer den att gå sönder just där. Om du har *det här* och inte har *det där*, kommer den att gå sönder. *Detta* och inte har *detta*, då går den sönder. *Det här* och inte har *det här*, då går den sönder. Förstår Du? Och om Du inte . . . Kan inte få *det här* utan att ha *detta*.

³⁶⁰ Så då Du överlämnar hela Din varelse, då håller Den Helige Ande bara genom Dig, i de här goda egenskaperna, då är Du ett levande tabernakel. Då tittar folk ut och säger: "Det där är en man full av kraft, kunskap (han tror på Ordet), måttlighet, tålmod, gudsfruktan, broderlig välvilja, full av Den Helige Andes kärlek. Ser Ni, där går han omkring." Vad är det? En gestalt, som de icke troende kan se på och säga: "Där är en kristen. Där är en man, eller en kvinna, som vet vad de talar om. Man har aldrig sett en snällare, ljuvligare, gudfruktigare person." Du är besegrad. Ett insegel visar sig på bägge sidorna. Antingen man går eller kommer, ser man inseglet i alla fall. Var så god! Förstår Ni? Då en man eller kvinna besitter *det här*, då kommer Toppstenen ner och beseglar in dem i Guds Rike, som är Den Helige Ande.

³⁶¹ Sedan uppenbarar Ordet, som kommer *härifrån*, Sig genom var och en av de här varelserna, ser Ni, och gör den här fullständiga Varelsen till ett den levande Gudens Tabernakel, ett vandrande, levande exempel på Kristendom. Vad Kristus var, är de här människorna, för Hans Liv är här inne. De är i Kristus. Och deras liv är dött och gömt i Kristus genom Gud och beseglat där inne av Den Helige Ande. Första Korintierbrevet 12. Det är riktigt. Förstår Ni? Man räknar sig själv som död. Då blir man född av tron. Sedan läggs kraften och de här andra sakerna till till en, tills man är en fullkomlig, levande avbild av Gud. Är det inte underbart? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

³⁶² Och så har Gud därigenom också lagt fram sju Församlingstidsåldrar för att visa de sju stegen, som Han la fram, då Han byggde upp Sin individ till Sin avbild, Han har byggt en fullständig Församling till Sin avbild. Och vid uppståndelsen kommer denna fullständiga Kropp att uppstå för att leva tillsammans med Honom för alltid, för det är en Brud. Förstår Ni? Så det där skär igenom varenda tidsålder, varenda tidsålder, som kom.

³⁶³ Och det är mer, som krävs, kom ihåg det! Minns Ni, vad Paulus sa här borta i Hebreerbrevet 11? Låt mig bara läsa någonting för Er, innan vi slutar här, bara en minut! Och då man . . . Det får en liksom att känna sig underlig då jag . . . Alltid, då jag läser det här. Jag ska få tag i Hebreerbrevet 11 och jag ska börja med 32:a versen.

Vad mer, vad ska jag säga mer? För tiden skulle inte räcka till för mig att berätta för

Er om *Gideon ... om Barak och ... Simson och ... Jefta, ... David ... och Samuel ... om profeterna,*

Som genom tron besegrade kungariken, utövade rättfärdighet, fick löfte infriat, tillstoppade munnen på lejon,

Släckte eldens raseri, undkom svärdets egg, och från att ha varit svaga blev starka, blev väldiga i flykt, jagade ... främmande härar.

Kvinnor fick tillbaka sina döda uppståndna till livet igen, ... andra genomgick tortyr, torterades, då de inte tog emot befrielse, för att de skulle få en bättre uppståndelse.

364 Långt här nere. Förstår Ni? [Broder Branham hänvisar till sin ritning på svarta tavlan. — Utg.] All right.

Och andra fick prövningar ... grymt hån ... gisselslag, ja därtill ... bojor ... fångelse.

De stenades, de sågades sönder, de frestades, de dräptes med svärd. De gick omkring i fårskinn och getskinn, var utblottade och plågade och torterade.

(De som världen inte är värdig att ha,)

365 I parentes här, ser Du, Du la märke till det i Din Bibel.

... de vandrade omkring i öknar och i bergstrakter och i jordens hålor och grottor.

... alla dessa, som dock hade fått ett gott vittnesbörd genom tron, ...

366 Här! [Broder Branham hänvisar till sin ritning på svarta tavlan. — Utg.]

... gott vittnesbörd genom tron, undfick inte löftet. (Förstår Ni?)

eftersom Gud hade utsett någonting bättre åt oss, så att de inte skulle bli fullkomliggjorda utan oss.

367 Får Ni fatt i det? De här människorna, som dog här inne, är beroende av och väntar på oss. Så *den här* Församlingen måste komma till fullkomlighet, för att uppståndelsen ska komma. Och de är under, själar under altaret, som väntar på, att den här Församlingen ska komma till Sin fullkomlighet, så då kommer verkligen Kristus.

368 Och den här Församlingen, ser Ni, håller på att bli mindre, i minoritet. [Broder Branham hänvisar till sin ritning på svarta tavlan. — Utg.] Det är mycket skarpare än det där men jag vill bara rita ett kryss där, ser Ni. Det har kommit fram till en nålspets. Så att Församlingen, i minoritet, måste komma fram till att det är samma sorts verksamhet, som *den här* lämnade, för då Toppstenen kommer tillbaka ...

369 Den har liksom en liten urholkning *här*, där den kommer att sitta just där inne, på den vanliga pyramiden. Den är inte bara en hatt, som sitter på toppen. Den har en liten fläns, och den måste sitta där ovanpå, för den sprider ut vattnet.

Och då den kommer, måste den här Församlingen slipas in.

370 Alla de här, resten av stenarna i pyramiden, ligger så fullkomligt, att man inte kan sticka ett rakblad mellan dem, de väger flera ton, där de ligger där inne. Hur de fick upp dem, vet de inte. Men de blev byggda.

371 Och *här* uppe, då Pyramidtoppen verkligen kommer, kommer pyramiden Själ, Kristi Kropp, att behöva slipas in. Inte bara någon trosbekännelse eller lära eller någonting annat vi har gått igenom. Den kommer att vara tvungen att vara så fullkomligt lik Kristus, att Han och den där verksamheten kommer att passa precis perfekt samman, då Han kommer. Förstår Ni? Då kommer Bortryckelsen att komma, hemfärden.

372 Titta var vi lever nu, i Laodicea, där församlingen var den sämsta församlingstidsålder de någonsin haft! I Bibeln finner vi, att det var den enda församlingstidsålder, där Gud var utanför församlingen och knackade, försökte att komma tillbaka in i Sin egen byggnad. Trosbekännelserna och samfunden hade till och med satt Honom utanför Hans egen församling. "Se, jag står vid dörren och knackar. Om någon törstar och vill öppna dörren, ska jag komma in, supera med honom." Förstår Ni? Här är det, i *den här* församlingstidsåldern. De kastade ut Honom gradvis, tills de körde bort Honom fullständigt *här*. De vill inte ha någonting med Det att göra.

373 Nu ser Ni idag, vart vi är på väg. Till och med då slutet på Laodiceas Församlingstidsålder har blivit så formellt, att det och katolicismen, som det bröt med just *här* inne, håller på att komma tillsammans och förena sig som en enda stor församling. Med ett kyrkornas förbund är det det samma som katolicism.

374 Det finns bara en skillnad, om de bara kan komma över den, det är i att ta nattvarden. Det är det enda i biskopsdömet, som — som — som hindrar katolicismen och protestantismen från att enas, det är nattvardsordningen. Den katolska kyrkan säger: "Det är kroppen." Och den protestantiska kyrkan säger: "Det representerar kroppen." Katolikerna gör det till en mässa. En mässa är att de tar nattvarden och hoppas, att de är förlåtna. Protestanterna tar den i tro och tackar Gud, i nattvarden, för att de är förlåtna. Protestanterna säger: "Vi är förlåtna." Katolikerna säger: "Vi hoppas, att vi är förlåtna." Mässa och nattvard. De kallar det för mässa, vi kallar det för nattvard. En mässa är att hoppas, att det är så. En nattvard är att veta, att det är så och tacka Honom för det. Förstår Ni? Och det är det enda, som de inte kan bli eniga om. De kommer att bli det.

³⁷⁵ Å, det ser mycket vackert ut. Det kommer att förenas, för att... Det — det kommer att leda hela... Nå, Bibeln säger: "Och de här vilddjuren gav sin makt åt skökan", ser Ni, förenade sig. Förstår Ni? Precis exakt vad Bibeln säger, att de skulle göra, de håller på att göra det nu. Det håller precis på att ske, just den här veckan. Inte så att jag har någonting emot katoliker, inte mera än mot protestanter.

³⁷⁶ Ni metodister och baptister och en massa av Er pingstvännen, då Era församlingar har gått rakt in i detta kyrkoförbund, då de får det här kyrkoförbundets stora bårhus byggt där i New York, det är samma sak som Förenta Nationerna osv. De försöker förena all protestantism.

³⁷⁷ Katolikerna är kloka nu ifråga om det där och kommer att föra fram den här påven Johannes den tjugotredje eller tjuogoand, vad han nu är. Han försöker på ett lågmält, ödmjukt sätt föra samman all protestantisk tro och katolsk tro till en enda tro, exakt vad Bibeln säger, att de skulle göra. Var så goda! Och protestanterna faller för det, krok, rev och sänke.

³⁷⁸ Varför? Varför? För att de inte äger *de här* sakerna. *Kunskap*, "Ordet har rätt." *Tålmod*, "De, som väntar på Herren." Förstår Ni, vad jag menar?

³⁷⁹ Liksom den där metodistbiskopen sa här om dagen, då de godtog det där. Och vem som helst vet det, hur, vad som inspirerade det där, då man försökte få en viss bön att läsas i kyrkan, i skolan rättare sagt. Och ville... Jag tror det var en presbyteriansk bönebok, eller någonting annat, och föräldrarna stämde skolan, för att de inte ville godta, att den här bönen skulle läsas i skolan. Och den här metodistbiskopen var en vis gammal man, han stod upp och sa: "Det där är fel." Han sa: "Det är emot konstitutionen." Han uppfattade motsättningen i det. Han sa: "Liksom i vår metodistförsamling", sa han, "i vår metodistförsamling", sa han, "talar många av de våra alltid om Hollywoods skandal och nittiofem procent av dem går och ser det i alla fall."

³⁸⁰ Vad är det för fel? De utelämnade *det här*. Exakt så är det. De utelämnade det där.

³⁸¹ Just här, i det här rummet, talade jag här om dagen med en — en — en ämbetsman i en av de största metodistförsamlingarna, som finns i Falls City, en av de andligaste metodistförsamlingarna, som finns i Falls City. Visar metodisttidsåldern, som kommer närmast vår tidsålder där, pingsttidsåldern. Och han sa: "I St. Louis, Missouri, gjorde de en analys för ungefär tre eller fyra månader sedan och fann det." Den där mannen kanske sitter här i förmiddag. Nåväl, han är entreprenören, som bygger det här, ordnar till byggnaden åt oss. Main Street Methodist, som han tillhör, där broder Lum och dom var pastor. Så då finner vi, i den där, att jag tror det var drygt

sjuttio procent av metodisterna i en analys, som, en överblick av St. Louis, visade att drygt sjuttio procent av metodisterna röker och sextioåtta procent av dem dricker alkoholdrycker. En metodist! Och det underliga var, då det analyserades eller uppskattades mellan män och kvinnor, var det sjuttio, drygt sjuttio procent av kvinnorna mot ungefär femtio procent av männen. Flera kvinnor än män röker och dricker. Sjuttio procent, drygt sjuttio procent flera kvinnor än män.

³⁸² Tänk om vi nu kom fram till Bibelns lära om att bära shorts och klippa håret kort och sådana saker, ser Ni, till gudsfruktan, kvinnor som bekänner sig till gudsfruktan och helgelse! Kortspelspartyn och allting annat, skvallerkärringar, pratmakare, som inte har kunnat styra sin egen tunga. Deras egen tunga pratar och skvallrar och går omkring. Hur är det med männen? Kortspelspartyn, golfspel, halvklädda där ute med små, gamla kläder, som ser smutsiga ut, på sig med de där kvinnorna, som hänger omkring där ute. Inte underligt!

³⁸³ Se på den där smutsiga komplotten mot den där predikanten, fängelsepredikanten, i förmiddag? Jajamensan. Jag tror inte, att den mannen är skyldig till det där. Vad åstadkom det? Det är broder... Jag kan inte minnas hans... [Någon säger: "Dan Gilbert." — Utg.] Ja. Dan Gilbert, fängelsepredikant. Då den där mannen sprang in och mördade Dan här för några månader sedan, och nu ska hans hustru få ett barn. Naturligtvis, Dan är död, de kan inte ge barnet en blodtransfusion nu. Hon säger, att Dan våldtog henne och det där är hennes... "Det där är Dans barn." En sådan... Jag tror inte mer på det där än jag tror, att en — att en — en kråka har duvfjädrar. Nää, då. Jag tror det är en lögn. Jag tror, att Dan Gilbert var en gudsman. Och jag tror, att det där är en djävulens komplot.

³⁸⁴ Liksom det där med att försöka tvista om de där bönerna. Den där gamle metodisten — metodistbiskopen var klyftig nog att upptäcka det där. Om han skulle ha, om det där skulle ha gått igenom, så var det bara inspirerat av någonting annat. Det är riktigt.

³⁸⁵ Precis som det här segregationsproblemet nere i Södern, samma sak. Jag tror, att människorna bör vara fria. Jag tror, att den här nationen står för frihet. Jag klandrar inte herr Kennedy för att han skickade ner trupperna. Fast jag inte är någon "New Deal-anhängare" och jag inte är demokrat. Jag är inte republikan. Jag är en kristen. Så jag är... Men jag tror inte på det där. Jag tror inte, att de färgade bör sälja sin förstfödslorätt för någonting sådant heller. Det var — det var det republikanska partiet. Abraham Lincolns blod befriade de där människorna för att han var en gudfruktig man. Jag tycker, att de åtminstone borde hålla sig till sitt parti, om de alls ska rösta.

386 Men jag ska säga Er en sak, den där pojken var inte där nere bara för den skull, deras skolor. Den där pojken är medborgare. Han är amerikan. Det här är frihet för alla. En människas färg borde inte göra någon skillnad för henne. Vi alla . . . "Gud", står det, "skapade allt blod, alla nationer, av en enda människa." Vi är alla ett. Men den där pojken, han var soldat. Han är veteran. Han stred för det, som var rätt. Han hade rätt att gå i skolan. Det är riktigt. Men han hade gott om skolor, som han kunde gå i.

387 Det är så det är. Om man kommer bakom det, är det de här nutida samfundsgrejerna där uppe, som inspirerar det där. Varför? De svänger om de där färgade rösterna från republikanskt till demokratiskt och de säljer sin förstfödsrätt genom det. Exakt sanningen. Den Helige Ande är inte här . . .

388 "Må den, som har visdom." "Må den, som har kunskap." Exakt. Precis som den här församlingen, den nuvarande tidsåldern, som säljer sig. Kan Ni inte se, vad som kommer att hända?

389 Jag bryr mig inte om, om det här spelas in på band. Här kommer det. Mmm. Ja. Vad är det för fel? Min gamla mor brukade säga: "Ge djävulen det, som tillkommer honom!"

390 Det finns en man, som gjorde det enda, som var förnuftigt, det var Castro där nere. Jajamensan. Han for dit ner. Och kapitalisterna hade allt rörsockret och allting, som . . . Det är på guldmyntfot liksom Förenta Staterna. Vad gjorde han? Han köpte upp alla de där obligationerna. Skaffade pengarna hur han än kunde. Vad gjorde han sedan? Han förfalskade valutan och växlade den. La tillbaka dem direkt. Det var det enda den här nationen kunde göra.

391 Hörde Ni på *Life Line* här om förmiddagen? Å, Ni vet, det är precis som man säljer obligationer på guldet. Obligationerna är redan upptagna. Och den nuvarande regeringen håller nu på att ge ut pengar av vad? Av skattepengar, som de kommer att ta in om fyrtio år. Det är slut med henne. Det där är *Life Line*, direkt från Washington D.C., över hela nationen. Skatterna gör de av med och försöker köpa främmande. Tja, de gör bara av med dem hur som helst. Förstår Ni inte? Det är exakt vad de kommer – vad de kommer att göra. Förstår Ni? Vad är det? Om nu den här nationen gör konkurs, det enda de kan göra, är att gå i konkurs. Det enda den kan göra, är att bli bankrutt.

392 Det är det enda förnuftiga man kan göra, växla valutan. Men de kommer inte att göra det under den nuvarande administrationen. Den romersk-katolska kyrkan äger världens guld. Och vad de kommer att göra, är att sälja sig, "Jordens rika män", osv., som Bibeln säger. Vad kommer de att göra, innan de förlorar? Brown and Williamson Tobacco Company, nästan alltsammans av det är katolskt i alla fall. Och alla de här andra

sakerna, vad kommer de att göra? De kommer att acceptera det där och de kommer att ta emot pengarna från Rom och då har hon sålt just sin förstfödslov. Rom backar upp henne. Jajamensan. Hon kommer att backa upp det. Och nu håller de på att få tillräckligt med politik, få tillräckligt om sig, då de för in det här kabinettet. Titta, vad herr Kennedy ber om!

³⁹³ Och då man har sett det här, här om dagen, är det ingen ide att rösta mer. Vad tjänar det till att rösta? Då de satte det i tidningen och bevisade det offentligen och de vägrade att göra någonting åt det. Då de bevisade, att maskinerna över hela landet var manipulerade, så att de valde herr Kennedy genom en falsk röstning. Säger inte Bibeln, att han skulle komma in genom bedrägeri? Förvisso, en lögn. Nu är jag inte mer emot det demokratiska partiet än det republikanska partiet, utan jag anför bara fakta från Bibeln. Vad tjänar det till att rösta? De vet, vem som kommer in där.

³⁹⁴ Hur många av Er kommer ihåg teveprogrammet, där man hade två kvinnor, som stod upp? Och en sa: "Jag ska rösta på herr..." Rättare sagt, en protestantisk kvinna sa: "Jag ska rösta på herr Kennedy."

De sa: "Varför?"

³⁹⁵ Hon sa: "För att jag tror, att han är en klyftigare man än herr Nixon. Han kommer att bli en bättre president."

³⁹⁶ Så sa han: "Det här är en katolsk kvinna. 'Vem kommer Du att rösta på?'"

³⁹⁷ Hon sa: "Jag är katolik, romersk katolik, en lojal katolik." Hon sa: "Och jag kommer att rösta på herr Nixon."

"Varför?"

³⁹⁸ Hon sa: "För att jag tror, att herr Nixon kommer att bli en bättre president, för han är mera van vid saker och ting. Han är mer bekant med kommunismen." Den där kvinnan ljög.

³⁹⁹ Jag har det de kallar *Vår tros fakta*, den högsta katolska bok, som kan köpas. Och i den står det: "Om det finns en katolik på en kandidatlista, som ställer upp mot en protestant och en katolik röstar för protestanten, utesluts de från den katolska kyrkans gemenskap." Riktigt. "Och om det finns två katoliker, som kandiderar till samma ämbete, ska de välja ut den katolik, som är lojalare mot 'moderkyrkan' och rösta på dem."

⁴⁰⁰ Ser Ni hur det där bedrägeriet, vad de försöker göra? Ge bort pengar för att köpa. Varför? De försöker ha sönder det. Och de gör det och hon är trasig. Och vad är det? Det är på guldmyntfoten. Och den katolska kyrkan, hierarkin, äger världens guld. [Någon säger: "Etthundrasextioåtta miljarder dollars." – Utg.] Etthundrasextioåtta miljarder. Var så god! Kasta henne bara tillbaka på guldmyntfoten, och Ni människor behåller Era hem och saker men Ni tillhör den katolska kyrkan.

Nationen tillhör den katolska kyrkan. Alltsammans erövrar på det sättet, genom deras valuta. Talar inte Bibeln om det där? Det är den bild, som Bibeln tecknar åt oss.

⁴⁰¹ Vad jag försöker säga, broder, idag. De kommer att säga: ”Det där kommer att göra den till en fin församling. Det kommer att förena protestantismen.” Det ser bra ut för det naturliga ögat, men denna världens kunskap är dårskap för Gud.

⁴⁰² ”Och det behagade Gud, att genom predikandets dårskap frälsa de, som är förlorade.”, att genom ett gudomligt ämbete, som Han tillsatte i Sin Församling, bygga Församlingen på de här andliga kvaliteterna och inte på någonting, som hör jorden till.

⁴⁰³ Petrus sa: ”Och för att Ni har undkommit världens förgängelse på grund av begäret efter pengar och begäret efter att ha trevligt och nöjen och att äta och dricka och begär, som vi har. Ni har undkommit det där. Och nu byggs Ni upp till att leva. Jag adresserar det där till Församlingen.”, sa han. Var så god! Läste Ni det? Fick Ni tag i det? Hörde Ni det, då vi läste det här borta i Andra Petrus’ brev? Lyssna bara, vad han säger här, hur vackert det är skrivet här inne, hur han — han adresserar det! All right. Lyssna till honom nu, då han talar! All right.

Petrus, Simon Petrus, en Jesu Kristi tjänare och apostel, till dem, som . . . fått lika dyrbar tro som vi genom Guds och vår Frälsares, Jesu Kristi rättfärdighet.

. . . frid må föröka sig hos Er genom Guds kunskap och genom Jesus Kristus, vår Herre!

Liksom hans gudomliga makt har skänkt oss allting . . .

⁴⁰⁴ Vem kommer att ärva jorden och allting? [Någon säger: ”De heliga.” — Utg.] Visst. ”Tillhör . . .” Ja. All right.

. . . som tillhör liv och gudsfruktan genom kunskapen om honom, som har kallat oss till härlighet till härlighet.

Genom vilket vi har fått det ytterst stora . . . dyrbara löftet, så att Ni genom dessa kan vara delaktiga av den gudomliga naturen, då Ni har undkommit den förgängelse, (Lyssna till det där!) som genom begärelsen finns i världen.

⁴⁰⁵ Begär efter pengar, begär efter stora saker, begär efter popularitet, de där sakerna är döda för den troende. Vi bekymrar oss inte. Ett tält eller en stuga, varför skulle jag bekymra mig? Leva eller dö, sjunka eller drunkna? Det är detta, jag är intresserad av, Guds Rike. Om jag bibehåller mitt hem, om jag bibehåller min familj, om jag bibehåller vad det än är, låt mig bibehålla Kristus, vårt härlighetshopp!

406 Bygg upp mig å, Herre, till *Detta!* Låt Kristus vara mitt Huvud, så att Han verkar genom mig! På min grundval, min tro, som är på Honom, låt kraft, kunskap, måttlighet, tålmod, gudsfruktan och broderlig välvilja verka i mig å, Herre, är min bön. Jag bekymrar mig inte. Leva eller dö, sjunka eller drunkna, samfund, inget samfund, vän eller ingen vän. Låt Det Där verka i mig, låt Kristi kraft, Hans kunskap, flöda ut, så att jag kan undervisa dessa!

407 "För Gud har i Församlingen satt apostlar, profeter, lärare, pastorer och evangelister, allesammans för att fullkomliggöra och föra in alla de här goda egenskaperna i den, för att fullkomna Guds Sons tillkommelse." Var och en av *de här* stenarna är material hämtat från den där Ende. *Det här* är material från Detta. Var och en av de här goda egenskaperna tillhör Honom och de väller fram ur Honom, ner igenom dem. Amen.

408 Klockan är tolv. Vart tar tiden vägen? Amen. Älskar Ni Honom? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Tror Ni på det där? ["Amen."] Lyssna, Du lilla!

409 Syster Kidd sa i morse: "Broder Bill, jag vet inte, om jag får träffa Dig igen." Det där tog nästan död på mig. Förstår Ni? Hon tycker hon håller på att bli gammal och så är det. Jag bad Gud att bevara henne och broder Kidd, länge.

410 Låt mig tala om för Er, vi vet inte hur länge vi kommer att få ha varandra. Jag vet inte, hur länge jag kommer att vara hos Er. Gud kan kalla mig bort ifrån världen. Han kan kalla mig till ett annat verksamhetsfält. Han kan kalla Dig någonstans. Vi vet inte. Men låt oss – låt oss få någonting! Låt oss inte bara låta det här gå över oss! Låt oss ta till oss det där!

411 Där är det i Bibeln. Här är det, formar allting annat. Och om jag bara hade tid att göra det! Man kan inte göra det på en dag. Det vet Ni. Men man kan knyta ihop alltsammans!

412 Titta, då vi blir färdiga med det där budskapet där, förstår Ni, vad Den Helige Ande gjorde där på väggen, eller hur? Hur många var här då? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Förstår Ni? Visst! Kom raka vägen ner, ritade ut samma sak, denne Herrens Ängel.

413 Ser Ni, det är sant. Låt det inte gå Er förbi! Håll fast vid det, barn! Håll fast vid det där! Kom ihåg, bygg på Er tro med kraft, kunskap, tålmod!

414 Här nu, jag tyckte jag hade en bit papper här, om jag inte har tappat den någonstans medan jag predikade. Just här är den. Tack, broder! Tack så mycket! Om Du vill titta på den och se efter, om det finns någonting här, som Du kan. . . Kanske det är litet bättre utformat än det är där, så att Du kan kopiera av en del av det här. Jag ska bara sätta upp det här, så kan Du visst titta på det och – och skriva av det.

415 Och jag vill, att Ni ska ta det och studera det och jämföra det och sedan handla efter det. Studera och jämför det inte bara, utan handla efter det, då Ni gör det. Ta till Dig det ärligt! Säg inte: ”Tja, jag tyckte om att lyssna till det.” Det gjorde jag också. Men att lyssna till det och sedan ta emot det, är skillnad. Förstår Ni? Förstår Ni? Det är skillnad. Förstår Ni?

416 Det finns sju förutsättningar för att skapa Guds gestalt. Det finns sju Församlingstidsåldrar, genom vilka Gud har fört Församlingen till den här förutsättningen. Och Han har haft sju budbärare till att göra det. Det är sju, sju, sju. Förstår Ni? Sju är – är Guds fullbordandet och tre är Guds fullkomliga tal. Så det finns tre och sju teorier. Så matematiskt, andligen, genom Ordet, med hjälp av Den Helige Andes vittnesbörd, har alltsammans fullbordat tillsammans saken. Låt oss studera det!

417 Låt oss lägga till de här sakerna till vår tro, då, så att vi kan komma till Kristi fulla gestalt, då vi sammanfogas med gudfruktig kärlek, gudsfuktan, vördnad för varandra i vårt hjärta, djup respekt för varandra, broderlig och systerlig välvilja, aldrig råhet, ingenting annat än bara leva med Den Helige Andes renhet. Förstår Ni? Lev tillsammans, var en kristen. Vandra i tro. Låt Guds kraft flöda genom Dig, låt Guds kunskap, då det gäller rätt och fel! Då djävulen presenterar någonting, som inte är exakt enligt Skriften, gå bort ifrån det! Det är riktigt.

418 Jag kan föreställa mig, att apostlarna aldrig handlade som vi. De gick omkring, troligen de få ordens män, tills de kom till talarstolen. De gick in och de gjorde det, som det var meningen att de skulle göra, och gick ut. Jajamensan. De hade makt. De hade kraft. De hade inga diskussioner med människor. De visste, var de stod. Det var alltsammans. De visste, på vem de trodde. De fortsatte, att vandra i Anden. Gjorde bara . . .

419 Precis som jag sa här om kvällen. En enda liten nick, det var allt Gud behövde göra, då kunde ingenting stoppa dem. De ifrågasatte och studerade och hummade inte liksom vi gör, ifall de skulle göra *det här* eller *det där*. De satte igång och gjorde det ändå. Bara en liten nick ifrån Gud, det avgjorde det, på en gång. Varför? Hur kunde de veta, att det var en en nick ifrån Gud? De hade alla de här goda egenskaperna här inne, alla de här kvalifikationerna. Och Guds första lilla nick stämde med varenda del av *det här* och med Hans Ord. De visste, att det var Guds Ord och åstad gick de. De behövde inte bekymra sig för någonting annat. Då Gud talade, gick de. Vi talar . . .

420 Gud talar till oss och vi säger: ”Tja, vi ska börja. Vi ska se, om vi kan leva det här livet.” Innan man vet ordet av, förvirrar någon en. Ja, visst, det är djävulen.

421 Ni borde ha sett, hur han försökte hålla mig borta från det här mötet i förmiddag. Ni borde få det där en enda gång.

Å, barmhärtighet! Jag måste kämpa varenda gång jag nämner ett möte. Och om jag ska be för en sjuk och någon håller på att dö och inte är frälst, kommer det trettio telefonsamtal på tio minuter, om de kan komma så fort, för att hålla mig borta från det. "Å, broder Branham, Du måste göra *det här!*" Men det är en själ, som står på spel. Visst. Ja.

⁴²² Här om kvällen blev jag kallad till ett ställe. En ung man, jag talade med honom här i vad-Ni-kallar-det, supermarketen, för några år sedan. Han blev alkoholist. Jag kände pojken, en bra, fin pojke, men han var en syndare. Och så ringde hans mor. Jag tror hon ringde Doc ett par gånger. Jag. . . Ringde och de ringde Billy och — och till sist fick jag meddelandet. Och då jag fick meddelandet, sannerligen, jag har aldrig haft så mycket kamp i mitt liv, som för att komma till den där pojken.

⁴²³ Och då jag kom dit, kunde den stackars mannen inte känna igen mig. Där låg han, medvetslös, och bara levde om. Hans far försökte klappa honom och sa: "Älskling." Och mannen är femtio, omkring femtioett år gammal. Och sa: "Älskling," *det här* "och ligg stilla!" Och han försökte komma upp. Hans små armar var ungefär *så där* grova. Pojken hade så mycket cancer, att han inte var någonting annat än bara cancer. Alla organ i hans kropp hade cancer. Till och med hans blodomlopp var cancer, allting. Och där var han och försökte resa sig upp och höll på så där.

⁴²⁴ Jag tog honom i handen, jag sa: "Woodrow, Woodrow, det här är broder Branham."

⁴²⁵ Hans pappa sa: "Känner Du inte igen honom? Det här är broder Bill. Woodrow, det här är broder Bill."

Han sa: "Ah, haa, ah haa, haa." *Så där* liksom.

⁴²⁶ Och hans pappa tittade och sa: "Billy, Du kom litet sent."

Jag sa: "Aldrig för sent. Han är här." Jag har haft en strid.

⁴²⁷ Och så stod de andra pojkarna, några fler pojkar där, syndare, hans släktingar. Jag sa: "Ser Ni, pojkar, gör Er redo, för Ni kommer att komma till detta. Ni kommer att komma raka vägen fram hit. Förstår Ni? Kanske inte av den här — den här cancer. Ni kanske kommer på grund av någonting annat, där ute på motorvägen, blöder ihjäl eller någonting. Ni måste komma fram till det." Vi talade med dem.

⁴²⁸ Jag väntade för att se, vad Anden sa, att jag skulle göra. Väntade. Innan man visste ordert av, kände jag den där lilla nicken. "Lägg Dina händer på honom!"

⁴²⁹ Jag gick runt, sa: "Böj Era huvuden allesammans!" De böjde sina huvuden allesammans, två eller tre unga män där inne.

⁴³⁰ Jag la mina händer på honom. Jag sa: "Herre Gud, låt pojken få komma till medvetande om vad han håller på att göra, innan han måste möta det här. Han är döende. Den här demonen

har fått honom arg och han är döende. Och han har druckit ihjäl sig och här är han i det här tillståndet. Jag ber, att Du ska vara barmhärtig mot honom.” Och då jag hade bett för honom, nästa morgon satt han uppe och talade med sin pappa.

⁴³¹ Busty Rodgers, som . . . De kallade ner mig hit till sjukhuset för inte så länge sedan. Jag var där ute den dagen, sedan jag hade predikat där nere i Milltown, där lilla Georgie Carter blev helad. Ni kommer ihåg det allesammans. Och där, då broder Smith, en metodistpredikant, sa: ”Om någon någonsin blir döpt i Jesu Kristi Namn, ut med Er från platsen under mitt tält!”, så där. Där uppe vid Tottens vadställe, då han höll det där mötet där uppe. Och å, fördömde mig för allt man skulle kunna tänka sig. Jag sa aldrig ett ord, fortsatte bara. Jag hade ett uppdrag. Herren visade mig en syn. Det fanns ett lamm där nere, som satt fast någonstans i öknen. Ni kommer ihåg synen allesammans. Jag antar, att Ni gör det. Kommer Ni ihåg den? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Visst. All right. Så jag gick ner genom öknen där och sökte efter det.

⁴³² Jag for till Tottens vadställe. Broder Wright där vet. Vi gick över, visste inte, vad vi skulle göra. Jag köpte en liten tvålask för en dime. Jag tänkte gå ut dit, stå där och predika på trappan. Han sa, att han skulle fara upp på toppen av kullen för att göra litet affärer. Jag for med honom. Där stod en stor, gammal baptistkyrka där uppe, tom. Herren sa till mig: ”Stanna där!”

⁴³³ Jag sa: ”Släpp av mig just här, broder Wright.” Jag stannade. Han fortsatte upp och kom tillbaka.

⁴³⁴ Jag gick dit och kunde inte öppna dörren. Jag sa: ”Herre, om Du är i detta, om Du vill, att jag ska gå in i kyrkan, så öppna dörren åt mig!” Jag satte mig ner där och tänkte.

⁴³⁵ Hörde någon komma. Han gick fram och sa: ”God dag! Jag ska säga Dig,” sa han, ”vill Du in i kyrkan?”

Jag sa: ”Ja, Sir.”

Han sa: ”Jag har nyckeln här.”

⁴³⁶ Började en mötesserie. Första veckan, knappast någonting. Första kvällen jag hade en församling, broder Wright och hans familj. Innan man visste ordet av, vid slutet av veckan, kunde de knappt få plats med dem på gården. Ändå hade inte det där lammet kommit fram. Broder Hall blev frälst under den där tiden, pastorn där nu, allesammans. Jag kunde inte finna, var det där lammet var. Efter en tid låg hon där, den där lilla flickan från Church of Christ nedanför kullen, som inte hade rört sig på nio år och åtta månader. Där var hon. Ni känner till berättelsen allesammans. Jajamensan.

⁴³⁷ Den eftermiddagen, då Busty Rogers, en stor, grov, stark veteran stod där . . . Jag gick ut dit. Och där stod broder

Smiths församling för att skratta åt mig, ha roligt åt mig, för att jag döpte i Jesu Namn. Jag gick ut i det dyiga vattnet vid Tottens vadställe, där de hade en... [Tomt ställe på bandet – Utg.] ... uppför bäcken där och bara dånade så högt den kunde. Ett par diakoner gick ut tillsammans med mig.

438 Jag sa: "Jag står här i eftermiddag som representant för Guds Heliga Skrift." Jag sa: "Jag läser i Bibeln här, där Petrus sa: 'Omvänd Er, varenda en av Er, bli döpta i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse!'" Jag vände mig om, räckte Boken till en av diakonerna.

439 Gick dit ut och jag sa: "Vem som helst, som vill, som omvänder sig från sina synder, har orsak att komma." Gick ut i vattnet där. Jag sa: "Det tycks mig, som om det sitter änglar på varenda gren och tittar på nu." Oj, oj! Ungefär då jag hade döpt två eller tre, kom hela hans församling ner i det där vattnet, de där kvinnorna med fina silkesklänningar på sig, ropande så högt de kunde. Jag döpte hela hans församling i Jesu Kristi Namn. Ni vet det. Jag har bilden av det. Där var det.

440 Vad var det? Att lägga till till sin kraft. Förstår Ni? Låt det vara i fred! Gud vet, hur Han ska göra det. Gud vet, hur Han ska få de här sakerna att ske. Låt dem säga, vad de vill! Det gör ingen skillnad. Fortsätt bara att gå!

441 Busty Rogers, som stod där, då han såg det där, sa han: "Då tror jag det av hela mitt hjärta." Och ut i vattnet kom han med sina fina kläder på sig och blev döpt i Jesu Kristi Namn.

442 För tre eller fyra år sedan kallade de ner mig hit till sjukhuset i New Albany. Där var han, döende av cancer, den hade bara ätit upp honom. Doktorerna gav honom till nästa morgon att leva. Man sa: "Han håller på att dö nu." De sa: "Kom med det samma!"

443 Jag gick ner till rummet, då jag kom, för att stå där och be. Han sa: "Billy, det är en regnbåge runt omkring det där hörnet där borta."

444 Och jag vände mig för att titta. Jag sa: "Busty, det är ett förbund. Du kommer inte att dö. Blodets förbund räddar Dig."

445 Jag la mina händer på honom, sa: "Herre Gud, hur visar inte den där synen där borta, att Du är här! Ditt förbund är att, detta: 'Genom Hans sår är vi helade.'" La händerna på honom och där blev han bra. Skickade hem honom.

446 Och omkring fyra eller fem år, omkring fyra år, fortsatte han att fiska uppför och nedför floden och allting. Och där cancer hade varit, runt magmunnen, hade den gjort den hård, där var en stor, hård knut. Doktorerna, sjukhusets veteraner, sa till honom, att de hade en koboltbehandling, som skulle kunna utvidga det där, låta mer mat gå ner i taget. Han hade svårt för att få ner mycket mat, han måste äta så sakta. Han for över för att få det gjort. Jag visste inte, att han var där.

⁴⁴⁷ Då de sedan opererade honom, fann de att det gav honom krampryckningar och han fick ett slaganfall. Förslamade hela hans sida så där. Och det enda han kunde göra, var att bara halvt om halvt ropa. Och han fick en blyertspenna, liksom så *där*, och lät: "Uh, uh, uh." Och han försökte skriva, skakande så där, med sin friska hand. Hans vänstra sida var utslagen. Och han skrev med sin hand: "Jesus frälsar, 1900-någonting." De kunde inte förstå det.

⁴⁴⁸ Så då hans hustru nu sa: "Broder Branham, jag vet inte, vad han menar med det där."

⁴⁴⁹ Sa jag: "Fru Rogers, vad han menar, det var 1900-någonting han blev frälst och döpt i Jesu Namn där nere. Det är det, som är poängen nu. Han är inte rädd för att dö."

⁴⁵⁰ Jag sa: "Herre Gud, spara hans liv! Jag ber om det i Jesu Namn, att Du ska spara hans liv." La händerna på honom. Slaganfallet lämnade honom. Skakandet upphörde. Och han reste sig upp i sängen. Och han är uppe nu och vittnar.

⁴⁵¹ Lägg till kraft till Din tro, lägg till kunskap till Din kraft, måttlighet till Din kunskap, tålmod till Din måttlighet, gudsfuktan till Ditt tålmod, broderlig välvilja till Din gudsfuktan, Den Helige Ande till Din broderliga välvilja, så kommer Kristus. För precis under Honom . . . Den Helige Ande är Jesu Kristi Ande in i Församlingen, för att uppenbara de där goda egenskaperna. Oj, oj!

Nu är den en kvart över tolv.

Jag älskar . . . jag älskar Honom
För att Han älskade mig först,

Långt *här* nere, innan Du var någonting.

Och köp . . . (Vad gjorde Han?) . . . min
frälsning
På Golgatas träd.

Hur är jag *det här*? För att Han älskade mig först.

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han älskade mig först . . . (Där är
orsaken.)
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

⁴⁵² Jag lovar honom i förmiddag av hela mitt hjärta, att med Hans hjälp och genom Hans nåd ber jag, att jag dagligen, oupphörligen, ska sträva, tills jag känner, att varenda en av de här nödvändigheterna ska flöda i denna min lilla, gamla gestalt, så att jag kan vara en uppenbarelse av den levande Kristus. För Han blev synd liksom jag, för att jag skulle bli . . . bli Guds rättfärdighet, liksom Han. "Han tog min plats. Herre, låt mig ta Hans nu!" För det är ändamålet Han

dog för. Hur många vill lova samma sak, med Guds hjälp?
[Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Med våra huvuden
böjda nu och våra händer uppräckt: "Jag..."

⁴⁵³ Jag lovar det, Herre, den här församlingen lovar det: "Jesu
Kristi fullständiga gestalt!"

För att Han älskade mig först
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

EN FULLKOMLIG MÄNNISKAS GESTALT SWD62-1014M

(The Stature Of A Perfect Man)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska söndag förmiddag den 14 oktober 1962 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

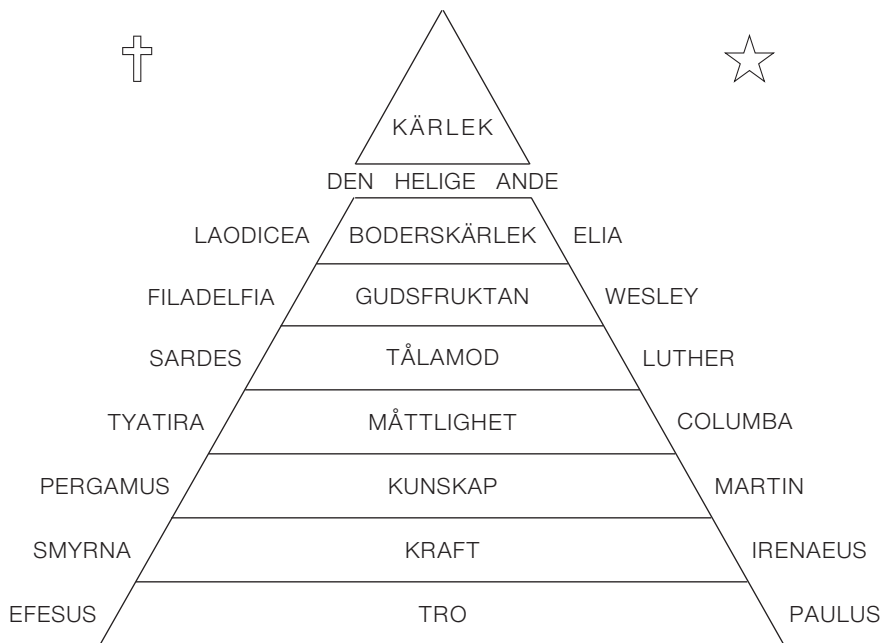
www.branham.org

EN FULLKOMLIG MÄNNISKAS GESTALT

FÖRSAMLINGSTIDSÅLDRAR

JESUS

BUDBÄRARE

2 PETR 1:1-8

APG 7:44-49, HEBR 10:5, MATT 5:48

EF 4:11-15, HEBR 11:32-40

Detta är en kopia av teckningen, som broder Branham ritade på sin svarta tavla och till vilken han hänvisar genom hela det hät Budskapet.

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org